

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRÀCIA, 34. BAIXOS.—TELÈF. 1451-A.

BARCELONA, divendres, 29 de desembre de 1922

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARBARA, 11 I 13.—TELÈF. 1910

EDITORIAL

Veu de Madrid

Parlarem l'altre dia del silenci que guardaven els polítics i els periodistes madrilenys davant la campanya anticalaiana "A B C". Ens cal dir avui que s'han alçat ja a Madrid algunes veus a propòsit d'aquella campanya. El diari "La Libertad" — que com el seu inspirador senyor Alba, fa a estones esforços per treure del dèficit el samonet de l'enemistat a Catalunya — ha publicat un article de col·laboració, anticalaia, però contrari a l'actitud de l'home del senyor Luca de Tena. Posteriorment, en el "Informaciones", que dirigeix En Leopold Romeo, ha aparegut en lloc preferent un article sobre la qüestió catalana, en el qual diu, entre altres coses, això que segueix:

"Mantinc el meu punt de vista de sempre. Aquelles persones no es resolien cridant "Viva España" amb música de "La Marcha de Cadix", i bona prova en tenim amb Cuba, Filipines i el Marroc. Si haguessim abordat a temps els problemes ultramarins, no hauria succeït res del que succeï. La mateixa cosa dic de Catalunya, i encara afegixo, diguin el que vulguin uns quants senyors, que ens costaria moltes i molt grans amargures el problema català si no ens decidim a abordar-lo de front, mirant a les realitats de la vida i no a les fantasies de la imaginació."

Després contera l'articulista el fet de l'allunyament espiritual entre Catalunya i Espanya. El procés de l'assimilació de la nostra terra pels espanyols, iniciat en el segle XV, ha acabat amb un fracàs notori. No li val l'invocar els processos anàlegs que s'han desenvolupat a França i que, almenys per ara, han reeixit. Catalunya no ha estat assimilada. L'espanyolització dels catalans mai no ha estat completa ni profunda. I quan l'ànima d'un poble no és extirpada completament, ve un dia que rebrosta. La rebrosta és el senyal claríssim del fracàs del procés de l'assimilació. En diferents paraules ve a dir això mateix el director de "Informaciones".

"Catalunya—escriu—per molt que alguns vulguin dissimular-ho, no s'ha sentit mai unida fraternalment a la resta d'Espanya i el català no ha deixat ni un sol moment d'ésser català. Han coexistit amistosament amb les altres regions; en determinats moments, aqueixa convivència ha estat cordial... però, per desgràcia, ni els han pogut identificar-se amb nosaltres, ni nosaltres hem sabut fer que s'identifiquessin."

No creu l'articulista que la política de repressió i de violència pugui modificar aquest estat de coses. "L'amor fraternal—observa—no s'inseria en els cors a cops de baioneta, ni l'amistat es consolida per la força. Quan un poble comença a no sentir amor, s'ha de procurar que almenys no es relaxi l'amistat." Segons el periodista espanyol a qui extractem, les tres generacions vives de la Catalunya actual marquen perfectament l'avenç de la idea nacionalista. Afirmar que de les tres generacions, la una és regionalista, l'altra és autonomista i l'altra és separatista.

Es pregunta per fi "Informaciones" si encara s'és a temps de sortir al pas del separatisme català, si encara s'és a temps perquè l'autonomia produïssi saludables efectes. Ell creu que sí. En tot cas, afirma que les doloroses escenes que pugui reservar el destí als espanyols, haurien pogut ésser previstes i evitades, però que els successos es van desenvolupant a la vista del públic, a la llum del dia, sense secrets ni misteris.

L'article d'"Informaciones" acaba amb aquestes paraules: "Ara, el Govern té la paraula". A la mateixa conclusió, exposa en altres termes, arriba el nostre confrare "La Veu de Catalunya" en un recent editorial. Si el Govern parla, ja veurem que dirà. És molt difícil, podem dir que és impossible, que les declaracions i les promeses més o menys vagues dels ministres del Govern espanyol tinguin cap influència important en la marxa que segueix avui el moviment nacional del nostre poble.

La qüestió de la llengua catalana a Tortosa

Una equivocació - Fets i documents - L'espanyolisme entrebancant la vida de l'església

Un sector de la premsa de Madrid, arribada a Barcelona la vigília de Nadal publicà una fulla, que ha circulat aquests dies dintre i fora de les terres tortosines, signada pels cardenals del Seminari d'aquella Seu, en la qual amb el pretext de fer un acte d'afiliació al prelat de l'esmentada diòcesi, es formulen apassionats càrrecs contra entitats mercedorades del major respecte, la més contra LA PUBLICITAT i "La Veu de Catalunya".

Dita fulla, escrita en un to que no està gaire en harmonia amb la condició dels signants, que parla de dissidents que s'ammaguen a l'ombra, d'escandols farrutges, de roindats, "manos aleves", i altres tòpics per l'estil, és tota ella una lamentable equivocació, i no té altre valor que l'element negatiu que una equivocació acostuma a tenir.

Alleugerida de tots els seus encàrrecs no queda d'ella més que l'exhibició d'una sensació d'esfetiment, per haver dit el Consell de la Mancomunitat que es volia dirigir al Nunci, amb motiu d'haver-se prohibit l'ús del català en les sessions capitulars.

Apart dels membres de l'esmentat Consell, una sola persona hi ha que s'ajuga si la comunicació de la Mancomunitat s'ha circulat o no, i en cas afirmatiu, quin és el seu contingut, i aqueixa persona és el Nunci; els signants de la fulla, i els seus inspiradors, amb evidència que no és fàcil que pugui ésser desmentida; no en saben ni una paraula, i, per tant, si a algú correspon de jutjar si la Mancomunitat ha obrat bé o no, si és digne d'un plany o d'una calorosa lloança, no són ells qui ho poden

fer; en obrar com han actual no poden fer altra cosa que la que assolix qui es mou en terrenys fets.

Esverar-se que algú es dirigeixi al superior jeràrque, promouge adreces amb motiu d'un atac que es desconeix, i fer-ho en termes que debren traspuar el frontell d'un esportuisme esparverat, és fer un flaquesim servei a qui es pretén defensar, perquè és confessar per endavant que hi ha fonament per a la queixa.

L'errada en aquest cas és major, perquè provenint d'elements eclesiàstics, qui de revolada rep el cop és la Nunciatura, la qual quedaria en descobert, si la seva exquisidíssima correcció no la tingues immunitzada contra les ofiositats dels que se senten més papistes que el Papa.

En un territori, en què per

tant conceptes se sent la manca d'un esmerçament d'activitat cap a més encertats objectius, és una verdadera llàstima que es perdin en esforços com el de la fulla esmentada, les que haurien d'ésser utilitzades amb força major profit, i sense que'n patís com ara, fins la caritat que es deu al pròxim.

FETS I DOCUMENTS

L'haver-se remogut altra volta la qüestió de l'ús del català a Tortosa, a base, entre altres coses, d'afirmar que LA PUBLICITAT no es vol enterar de la veritat, ha mogut el cronista a recórrer a les fonts per a certificar-se dels fets i ha recollit nombre d'antecedents que l'han documentat abundantment.

A Tortosa es respira un ambient de depressió: la ciutat és so tragejada fa anys per un extremisme de carter, i no ha pogut donar vida a aquells nuclis d'alta espiritualitat per als quals les humanes discrepàncies no originen sinó emulacions de noblesa. Del que hi ha esdevingut en l'ordre civil, no cal dir-ne ni un mot perquè és prou públic. En l'ordre eclesiàstic, succeïx que el Bisbe de la diòcesi té més de noranta anys d'edat, i aquesta circumstància, i el fer-ne vint-i-vuit que ocupa aquella Seu, ha donat ocasió a que esdevingués, el que és molt natural que passi amb un Govern de més d'un quart de segle, d'un hom que en té gairebé un de vida.

Era obligada una visita al canonge Arxiprest que va ésser el que donà lloc a l'incident. Es aquests senyor, fill de terra valenciana, apartat de tota concomitència nacionalista, que fa 21 anys que és membre d'aquell Capítol, i per les seves virtuts i coneixements ha assolit un marescat prestigi entre la clerecia del bisbat.

—La meua missió sacerdotal—ens digué amablement—em fa ésser home de peu, i ara estic més obligat a ésser-ho, precisament perquè la fulla publicada m'injurïa greument.

—Mes ens dirà, quan no, en què consistí el fet?—li replicàrem.

—A restablir la veritat dels fets ningú no s'hi pot negar—va contestar—. A la sessió capitular del 2 d'octubre vaig creure del meu deure parlar en valencià. El senyor president va prohibir i m'amençà a més amb una prohibició episcopal, vinculada, en efecte, al cap de pocs dies, amb un ofici que va publicar LA PUBLICITAT, i que malgrat creure que era de gran conveniència que fos conegut, ni jo, ni cap dels canonges que amb mi es retiraren de les sessions, n'hem facilitat la còpia.

—He dit que ho creia un deure per estar-ne convençut. L'església té una llengua pròpia, que és la llatina, i en tot el que no sigui d'obligació usar-la, té igualment per pròpia la de la llar dels fidels amb els quals conviu, que a Tortosa no és pas el castellà, sinó el català, i dintre les terres de Castelló el valencià; pot haver-hi hagut moments en què l'abus d'oblidar-ho podia tenir, si no una justificació, una excusa; era quan en plena decadència de Catalunya semblava el català una llengua menyspreada; avui, però, que és pública i evident la voluntat dels catalans d'usar-la per sobre tota altra, era necessari que recordéssim quina era la nostra obligació.

Tant és el català—segut dient—la llengua de l'Església a Tortosa, en tot el que no sigui deguda a la llatina—que les Sinodals de la diòcesi avui vigents, fins prohibeixen al Bisbe que permeti predicar en altra llengua, si no en circumstàncies molt justificades, amb permís especial per aquell sol cas, i encara amb l'avertiment que aquesta permissió mai no la pot donar en temps de Quaresma, ni d'Advent; i en el que es refereix a les sessions del Capítol, els acords presos a causa de l'intent de la imposició del castellà pel bisbe Miguélez, que va portar Felip V, són que es parli i s'escriu en els documents en català; aquests acords són llei d'actuació del Capítol, no derogada, i, per tant, obligatòria.

Una prevenció vaig tenir abans; l'única que vaig creure necessària per imposar-la una deguda cortesia: forma part del Capítol un senyor canonge, fill d'Andalusia, i li vaig demanar si el molestaria la meua parla, i amb especial complaença, haig de declarar que per la seva part trobà molt posat en raó que parlés en valencià, i em va donar per endavant l'aquiescència.

—Per a continuar parlant en valencià era necessari desobeir una ordre expressa del senyor Bisbe, que personalment assistí a la sessió capitular següent.

—Hi assisteix sovint?—varem interrograr.

—En els vint-i-un anys que formo part del Capítol és la primera vegada que l'hi he vist; com tampoc he vist formular amb tant de brad d'amença d'imposar "penas correctivas a los que no se sujeten a lo mandado". Posat en la disjuntiva de desobeir el prelat o de callar a una obligació, vaig optar per retirar-me de les sessions; amb mi es retiraren altres dos senyors canonges, el senyor Bertrán i el magistral senyor Manyà, i no hi hem tornat, ni hem fet més que dirigir-nos, com correspon, a l'autoritat superior. Això és tot; en retirar-nos, vaig llegir, en castellà, perquè en la meua llengua no podia, un document.

Aquest document, el cronista el pogué copiar; i diu així: "Siendo mucho que se haya hecho intervenir al señor obispo en este desahogado asunto, porque se ha comprometido su autoridad. Y como yo me reservé mi juicio y libertad de acción, voy a exponerlos al excelentísimo cabildo. Mi juicio, expuesto en escrito razonado, que, junto con mis compañeros señores Bertrán y Manyà, tengo el honor de dirigir al ilustrísimo señor obispo, se reduce a creer que el oficio en que se contiene la prohibición del uso de nuestra lengua en las sesiones capitulares es injustificado y lesivo del derecho que creo tener a usarla. Mi actitud, pues, ha de ser de respetuosa protesta, acudiendo a los superiores jerárquicos, y si se me hace preciso, para evitar forcidas interpretaciones, recurriré a la publicidad. No es esto rebeldía, sino leal disentir. Y para exteriorizar el disgusto que siento al ver prohibido sin motivo el uso de mi lengua nativa, con permiso de la presidencia me retiro de la Sesión Capitular, pidiendo que consten en acta estas mis palabras."

El cronista té bons i antics amics a la ciutat de l'Ebre, i no va haver de fer cap esforç per a convèncer's del que és del domini públic; s'intentà constituir a Tortosa una Lliga espiritual, segons les normes estatuides per bisbe Torres i Bages, i no pogué celebrar un sol acte, perquè li fou negada sistemàticament la permisió de la Missa; als seminaristes se'ls ha prohibit escriure a les seves famílies en català, i en valencià, i al que ho ha intentat, se li ha fet reproduir la lletra en espanyol; s'han alorgat curadories, amb la condició precisa que en cap acte fos usat el català; en quant a l'explicació de la doctrina, es fa en català des que un acord dels Prelats de la Província eclesiàstica tarragonina ho feu inexcusable; però sols dintre Catalunya; a les localitats que administrativament formen part de Castelló i Terol, malgrat parlar-se-hi únicament el valencià, o el tortosí, continua ensenyant-s'hi en castellà.

Al cronista, recollint aquestes tristesses, li vingué a la memòria un acte, d'esperit ben oposat, que va presenciar fa pocs anys. Era a Valls, un dia que se celebrava una Assemblea de Congregacions marianes poc temps abans de morir l'anterior Arxiprest de Tarragona, senyor López Peláez; per a beneir els reunits, pujà a la trona i en predicar, va fer-ho precisament en català, en un català pulquerrim, de nitida i clàssica puritat, dit amb una lleu lentitud que denotava l'esforç que havia fet per dominar-lo...

No volgué el cronista cloure la seva informació sense parlar amb els altres dos canonges, que també s'han retirat de les sessions, però malgrat el seu desig es va veure privat de fer-ho. Només li fou possible creuar breus paraules amb el Magistral, del qual pogué recollir solament l'afirmació de què li havia estat prohibida la predicació en català diferents vegades, i un encàrrec, que complex amb especial gust, de felicitar la Unió Jurídica Catalana. Tingui per cert—va dir amb paraules en les quals posava l'ànima—que amb els seus escrits fa una obra eminentment patriòtica.

Francament ha de declarar el cronista que pocs vegades ha sentit, en garbellar les seves impressions, una sensació de tristesa com en cloure les recollides; manca a Tortosa quelcom essencial, perquè hi sobra el que desgraciadament ha pogut créixer en excés, venint per aquesta desgraciada organització espanyola,

en la qual és un escambell per assolir superiors categories, i un mèrit de carrera, el valdre's de facultats pròpies o agenes per a ésser instrument d'espanyolització contra Catalunya. Si l'Església tingués més llibertat en designar les seves autoritats, sense ingerències polítiques, no passaria a Tortosa, ni en altres llocs, res del que queda dit, ni altres coses a les quals el cronista ha fet, per ciutadania, un esforç per a abstraure's-en.

Quan el cronista, escrites les presents ratlles, anava a fer-ne entrega, va veure, via enllà, un dels membres del Consell de la Unió Jurídica, i se li va dirigir per a transmetre-li els repetits càrrecs que sentí de la seva gestió. Desviant la conversa, l'interpel·lat va afegir als antecedents esmentats, aquest altre antecedent de fet que no sap resistir la temptació d'ajuntar-hi.

Fa temps que la Santa Seu, desil·lusionada d'atendre les necessitats

de la diòcesi tortosina, decidí nomenar al nonagenari Prelat actual, un Bisbe auxiliar. Era la conveniència tan evident, que el Ministeri d'aquells dies no va poder-s'hi negar. Es convingué el nomenament, es designà, després de no poc esforç, un sacerdot i canonge català, i es compliren els tràmits de procediment per a nomenar-lo. Era català, però, el candidat; havia d'anar a Tortosa, i començaren les intrigues i les maquinacions, i tan gran fou la pressió, que "pro bono pacis" quan faltava d'últim tràmit la Santa Seu hagué de cedir, i el nomenament no s'ha fet; el nou Bisbe ha anat a la diòcesi d'Espanya més allunyada de la terra catalana.

La designació no convenia ni a la política espanyola ni als que manen a Tortosa; davant aquestes conveniències, l'interès de l'Església i el de Catalunya eren el de menys.

Bona fé liberal LA POLITICA

LA CONTESTA DE CATALUNYA

La Junta del Partit Lliberal Autonomista remeté al comte de Romanones amb ocasió d'entrar a formar part del Govern d'Espanya, un telegrama de felicitació en el qual es referien, amb més bona fé que experiència a la necessitat de donar satisfacció a les aspiracions d'autonomia de Catalunya.

El Comte ha contestat la següent lletra:

"Senyors Josep Granyé i Enric Anglada.

Distingits amics. Rebo el vostre afectuós telefonema del 15 i us dono les gràcies més expressives, pregunt-vos que les estengueu a tots els senyors que componen aqueixa Junta, per liur sincera felicitació amb motiu de la meua designació per aquest càrrec. Amb molt de gust m'interessaré a favor de les aspiracions de què em parla i us saludaré afectuosament el vostre atent amic, s. s. q. e. s. m.—El comte de Romanones."

La lletra és feta amb el mateix molle amb què es contesten fets de recomanació per a una vacança de temporera, escrivint, portar o "mezo de limpieza". Però, les aspiracions de què els senyors Granyé i Anglada parlen de bona fé al comte de Romanones no són per a una vacança qualsevol, sinó senzillament les d'autonomia per a la nostra Pàtria.

La freda contesta del molle del Comte és una bufetada per als sentiments de catalanitat del Partit Lliberal Autonomista.

Del senyor Granyé se'n diu que és antic soci d'un casino que va prendre l'acord d'excloure de la llista d'associats el rei per haver posat un telegrama de felicitació a la Guàrdia, element als sentiments de Catalunya. Ara, caldrà donar de baixa el comte de Romanones de la llista de socis del Casino romanonista, per tal com la contesta indiferent que dona al senyor Granyé ofèn més el català que el telegrama a la Guàrdia, de qui l'home se'n va fer càrrec per tractar-se de qui es tractava, amb l'excepció del casino del senyor Granyé, que va procedir tal com rigorosament calia fer-ho.

La lletra del comte de Romanones em recorda la fermesa i bon seny de les paraules del nostre Rovira i Virgili en la seva conferència a l'Ateneu Barcelonès:

"Sembla com si hi hagués a Espanya un moviment de reneixement, d'odi renovat, contra Catalunya; sembla que de Ponent arribi una nova ventada hostil. En mig d'aquest deslligament de les amistats madrilenyes, ens trobem avui, potser, amb què l'home home disposat a un nou festeig amb Catalunya, és el comte de Romanones. Jo he de dir-vos, senyors, que, en aquest moment de la política madrilenya i espanyola, el comte de Romanones potser no sigui per a Catalunya un bon partit."

Així pensam nosaltres i en què pensin també així tots els bons fills de Catalunya.

Per això cal demanar als senyors Granyé i Anglada que, pel bon nom de Catalunya, no adreïn més lletres al comte de Romanones; o bé no facin pública la contesta; o bé, i això fora el més posat en raó, que el vagin a veure a Madrid, sense fer soroll, per estalviar-se el ridícul de tornar amb les mans a les butxaques.

Si van a Madrid no deixin de passar abans pel despatx del senyor Cambó, qui sense dubte els

El setmanari de Tarragona Renovació, òrgan dels nacionalistes republicans d'aquella ciutat, ha reproduït en el seu darrer número l'article editorial del nostre diari Dins el cor ja ben triat, en el qual contestàvem explícitament al dilema plantejat pel periòdic de Madrid A B C.

El diari de Terrassa El Dia reproduïx un altre article editorial nostre, el titulat Una carta de Belgrad, relativa al mateix tema.

La Nova Conca, de Montblanc, dedica extensa espai a comentar els articles d'A B C amb un criteri igual al nostre. Heu's aquí una paràfrasi, d'un dels articles publicats pel setmanari montblanquí:

El que fóra curiós saber és si el dilema d'A B C treuix el punt de vista espanyol. Nosaltres gossem a dir que tal com van plantejar les coses, el debat s'ajusta al punt de vista català. I allavors, pels catalans, serà poc dubtosa l'elecció.

L'unitarisme és l'eternització del statu quo, la subjecció i l'enfrenament de la Pàtria dels catalans, el tracte d'opressió i la coerció de la força catalana, la infèria quotidiana que ens fa veure a nosaltres després dominadors, el tatanatge "somnolent" que ens fa veure a nosaltres a la independència és la plena llibertat de la Pàtria dels catalans, amb els avantatges i les pèrdues d'una emancipació. Això és ser estranjer. És poc costosa l'elecció. Per això, nosaltres, vom suam deia un filòsof publicista, dins el cor ja ben triat.

El diari de Reus Tament publica, segut per J. Cornudella, un article amb el títol "L'únic dilema, del qual transcrivim aquest fragment:

Que es deixi de dilemes l'A B C i que mediti l'Estat espanyol si prefereix que Catalunya se separi d'Espanya, o que sigui Espanya qui voluntàriament concedeixi la independència a Catalunya.

Poble la voluntat única del qual és regir-se a si mateix, ha de lluitar fins a veure's alliberat.

UN MAL QUE ENDE REMET

El diari de Madrid Informaciones publica un article titulat Continúa el desastre, referint-se al centre de presons i de procediments en l'acció d'Espanya a l'Àfrica. L'últim article acaba així:

No se cause el Gobierno Mientras haya en Africa 120.000 hombres, diez o doce generales, más Estado Mayor que en una guerra europea, un Presupuesto de mil millones i gentes interesadas en que prosiga la acción militar, todo continuará igual allí. Aquí, en cambio, examinaremos hacia el desastre definitivo.

LES FULLES VOLANTS

Està procedint-se al tiratge de l'edició de 100.000 exemplars de la fulla volant La guerra de l'esclau, dirigida als obrers catalans. La setmana entrant correspon al repartiment d'aquesta fulla, de la qual es faran paquets de 100, 500 i 1.000 exemplars, que podran adquirir les entitats i els particulars per un preu ínfim, el qual oportunament serà anunciat.

A propòsit de l'edició d'aquestes fulles escriu el diari russec Foment:

Les fulles volants que anuncia en la seva editorial d'ahir nostre volent conrear LA PUBLICITAT vindrà a solucionar una idea expressada ja fa temps per un volent company de la nostra Jovenut, qui ja va fer alguns treballs per tal de portar aquella idea a la realitat, comptant amb la difusió de sempre, amb la qüestió econòmica.

No cal dir, doncs, que l'annuï de l'edició d'aquestes fulles volants que uniran sortint periòdicament ve a simplificar la realització del pla concebut temps ha per l'últim company nostre i per tant la nostra Jovenut serà la primera segurament en passar comanda de les esmentades fulles volants per tal de fer-les arribar a mans de tots els estaments russecs.

donarà expressions per al comte de Romanones, única esperança de Catalunya.

M. MASSO I LLORENS

En Josep M. Gol i els seus vidres

La terra lleva els seus fruits si el seu damunt hi suem, si hi deixem caure l'esforç voluntariós i tossut del bon conreu. Així a la nostra Catalunya les moltes coses noves que hi neixen i es van fent, es fan i neixen per l'entossudiment de molta gent, que no ens sentim amb prou pit per a afrontar la tristesa d'una vida sense dèries nobles, que seria igual que un cel sense estrelles.

Qui les dona païr negocis, qui per la ciència o per les arts, qui per a endegar i proveir les coses de la nostra vida pública, tant-se-va; avui, tan profitós és l'esforç dels uns com el dels altres, puix l'important en aquest cas, és que cadascun es cuidi de fer fruitar el seu tros, mal sia a empenyes i baralles, i entre les misèries d'aquest món; que les coses en la vida humana s'hàn de fer així, perquè no es poden fer d'altra manera.

Ara, En Josep M. Gol, que havíem tingut fa uns anys cada matí, davant la nostra taula de professor a l'Escola Superior de Belles Arts, present apuntes d'història de l'art, sense massa vocació per a les coses d'història, se'ns presenta a explicar tot el que ha fet d'aleshores ençà, en el seu ofici de vidrier que ell s'ha triat amb el mateix amor i llibertat, amb que la gent de bé es trien una noia per a casar-se; és a dir, d'aquella manera que hom no sap si l'ha triada i la hi ha triada Déu mateix. Així En Gol parla del seu ofici i dels seus vidres amb un tó confidencial d' enamorad, i amb aquella abundor xic torbada d'home que es complau en dir detalls i facècies de la cosa que li omple la vida i li governa els destins.

Tot seguit de sentir-lo; hom té la sensació de que en Gol, està ben endegat amb l'aventura, i que d'aquells transparents del vidre i d'aquella pastosa substància dels esmalts que en un moment el varen enamorar, en tindrà per sempre més, com diu el poeta, "tota la vida aromada". I els que fan coses, són d'aquesta fusta: de la fusta dels amorosos, dels apassionats, dels que són capaçes de fer un val-lot per la cosa estimada, i aquests són els que ens fan més falta a Catalunya, perquè de gent que sapia ésser fascinat i lligat al coratge d'abandonar la vida a l'aventura d'una dèria noble, n'hi ha, però n'hi ha pocs. I En Gol és un d'ells, dins la humilitat i la gràcia humil del seu petit ofici de vidrier.

Ja se d'En Gol, una feta de quan anava a l'Escola de Belles Arts, que el pintà tal com és; com un noi amorós i apassionat, i volí contar-li la història de la seva vida, i ell una mica de vermellir a la cara, li va dir: "En Gol és un d'ells, dins la humilitat i la gràcia humil del seu petit ofici de vidrier."

Ja se d'En Gol, una feta de quan anava a l'Escola de Belles Arts, que el pintà tal com és; com un noi amorós i apassionat, i volí contar-li la història de la seva vida, i ell una mica de vermellir a la cara, li va dir: "En Gol és un d'ells, dins la humilitat i la gràcia humil del seu petit ofici de vidrier."

D'aleshores ençà ja han passat dies, però per a En Gol, han semblat pocs, perquè en la vida dels que volen per alguna cosa, les jornades es compten per les hores treballades o per les que hi s'han començat. Ell que és home de poques facilitats, ha desfogat i ha desfogat, exercitant la seva energia tossuda, gairebé insistent, com la del mar per a expressar-se o la de l'ordi passant en forma de sentit que li queden vius. Aí quan arriba l'hora de deixar l'Escola, en els mestres de l'art de ceràmica que foren En Gol i l'Escola, li havien ensenyat tot el que podien, amb pones i treballs es va menjar un còmod per a ell tot sol, i quan aquest no hi ha estat prou, s'ha afegit a la troballa el que li mancava; és a dir: un forn de vidre industrial, prou gran i amb totes les eines i els mitjans que calien, que hi ha obert les portes.

En Gol parla de l'any d'aquest any que és don Macià Tarrida com a un pare, i el fet de que l'haig trobat, és una bella cosa, perquè així vol dir que no tots els industrials de Catalunya són d'aquells que "no estan per remanses", sinó que hi ha homes intel·ligents i bondadosos que saben escoltar i pensar i ajudar les coses que són una

banda o altra poden ésser un progrés.

Així, En Gol ha anat avançant emportat per la seva noble dèria, que Déu li conservi i l'augmenti. Primer s'accontentava de comprar vasos d'ais que hi ha al comerç, que ell decorava amb els colors que tenia a mà; després amb l'úrga varen fer-se els colors d'esmail, provant i tantejant el foc i les relacions de temperatura, fins a fer una paleta de nous colors. Després, els vidres del comerç ja no eren bons i s'imposà el problema de fer-se'ls ell mateix bufant-los i donant-los-hi les formes somniades. A cada aspiració nous problemes, a cada problema noves batalles, a cada batalla noves conquestes.

Mentres tant els colors dels esmalts van augmentant. Aquella paleta d'En Gol que a l'aula dels Belles Arts era de nous colors, avui és de noranta, però, avui els vidres que En Gol arriba a fer bufant, ja no són prous; l'anhel infinit de perfecció li dona audàcies noves, i ara ens ha pogut explicar el naixement gloriós de la gran platja de vidre bufat i tallat que representa en aquesta exposició, on han pres part els treballadors del forn del vidre del senyor Tarrida, qui ho ha posat tot al servei del nostre artista per l'acompliment d'aquesta feina.

Amb una admirable energia, amb una insistència de ser enamorat, En Gol ha fet el miracle dels seus vidres, afinant el seu decorativisme barroc del principi, limitant la seva prodigalitat ornamental, i rebent, les qualitats màgiques de la matèria que tracta, donant-los un tas de cosa viva, de cosa natural, com si fossin flors.

Jo quan em miro els vidres d'En Gol, tot i no saber de mífics, ni d'esmalts, ni dels mistis de les arts del foc, sembla que em miri una cosa de devoció. Tant hi ha sofert i tant s'hi ha anguniat el nostre artista, que podem dir que els anys de les alegries i dels trams de la joventut els hi ha abocats tots. Per això l'era romàntica de les seves transparències i les filigranes sortoses dels esmalts que s'afegien a les dèries, n'apareixen sovint amb el fúer del de la vida del nostre vidrier que s'enfila, amunt en l'horitzont al seu ideal humilíssim.

JOAQUIM FOLCH I TORRES

Confèrència de N.E. Duran i Reinald a Catalunya Vella de Vich

El dia de Sant Esteve, a la tarda, el distingit regidor de l'Ajuntament de Barcelona, N.E. Estanislau Duran i Reinald, donà una conferència a l'Associació Catalana, de Vich, Catalunya Vella, davant selectíssima i molt nombrosa concurrència. Va ésser presentat per l'individu del Consell Directiu, En Josep Torrens, en breus i molt discretes paraules.

Començà l'orador saluànt la grisor austera i graverosa de les planes interiors de Catalunya i la dignitat tradicional de la ciutat de Vich. Digué com l'aportació cristiana de la nostra nacionalitat es feu afibadora en el presépt episcopal de l'antiga Anas, on l'alta figura educadora del bisbe Oliba, projectant una viva llum sobre les tenebres gaudíes del segle X i en els nous païers de Verdader, Balmes i Torres i Bages a l'abada de la nostra renaixença i en els primers moments de la seva maturitat.

Digué com el foc i la vida convidaven a parlar de tradició. El foc: la ciutat i la plana de Vich, efervescent evocadora de la Catalunya romànica i de la seva glòria humil. El dia: Començ de l'hivern, proximitat del Nadal, quan totes les coses presen una valor més íntima i per tant més tradicional. Remarcà com el sentiment de pàtria, a les diferents contrades de Catalunya s'empella de característiques locals i en uns llocs el nacionalisme esdevé liberal i en altres tradicionalista. Així vol dir que el nacionalisme és el costum descominador de tots els catalans, l'ànfora única on hi vensem el vi divers de les diverses col·lites.

Amb paraules rublertes de bon sentit remarcà l'abús que s'ha fet de la paraula tradició, semblantment a la de llibertat. Per alguns

tot el que no ala una froda repel·lida i còpia del passat és antitradicional. Demostrà com al revés d'això, la tradició és una cosa viva i flexible, és el lligam que uneix les coses passades amb les futures, les gineres pretrites amb les potencials. Tradició és pàtria, és cultura. Principalment és, doncs, creu d'una llengua.

Aquí, amb frase exacta, posà de relleu la contradicció dels que es diuen tradicionalistes, és a dir, representants genuïns de la tradició, un dels elements essencials de la qual és la llengua, i que menyspreant la seva, n'usen una de forastera. Es en les qüestions de llengua i en les de dret que els nacionalistes han d'ésser intrínsecs en absolut.

Remarcà com l'insult a la llengua es fa per aquest fet més greu quan parteix del funcionari o de l'autoritat encarregada d'aplicar el dret.

Partí de com l'exageració d'un tradicionalisme localista podria ésser un perill per a la unitat espiritual de Catalunya, i que aquesta unitat es manifesta principalment pel conreu d'una llengua literària única i pel reconeixement unànim d'una capitalitat indisputable. Barcelona i la nostra llengua són els arguments més formidables del nostre nacionalisme. El ressò de la nostra llengua és allò que pot fer sentir-nos més prou, i més radicalment catalans. La nostra capital, amb les seves tares i els seus defectes, és la cosa més formidable que ha fet la nostra gent, la gent de tot Catalunya, l'esforç de tots els catalans.

Davant la manca de temps, l'orador no s'estengué més en la primera part de la seva conferència i parlà concretament dels problemes de l'actualitat i del porvindre. Avui s'ha articulat l'aspiració radical del nacionalisme català i s'ha fet una revisió del seu ideari. Retragué una frase de Barrés: "Les joventuts que no porten als llavis un mot de protesta són estèrils." Així ho semblaven les promocions juvenils que amb docilitat acceptaven l'ideari i la tàctica establertes sense intentar una revisió i una rectificació.

La Conferència Nacional Catalana feu la revisió de la doctrina i assenyalà la tàctica novella. "Acció Catalana" treballa per a realitzar els acords de la Conferència. Una nova era ha començat informada d'un esperit nou que s'encarna en uns quans principis: Catalunya és l'única pàtria dels catalans. S'ha acabat l'equívoc. Els catalans ja no tenim dues pàtries. Catalunya té dret a un propi govern, la creació del qual sigui no la concessió efímera d'un altre govern, sinó el resultat del nostre esforç i de la nostra llibertat voluntària.

D'aquests principis se'n dedueixen conseqüències transcendents, que són vint i quatre en parafràsis sovint embrollats per aplaudiments entusiastes.

Digué que el problema de Catalunya tenia un altre aspecte: únic poder, que el poble ric, el poble culte, era el poble opress, al revés de Polònia i d'Irlanda, per exemple. Aquesta circumstància feia que els catalans (falsament en part) sentissin por dels sacrificis, sense tenir en compte que el sacrifici de sang o de diner que pregonessin estarien defensats a Catalunya, també els és exigint per defensar coses completament estranyes a Catalunya, per a limitar estímul en les guerres dels altres.

Tota la conferència, dita amb paraules fervides i precises, fou escaçada amb atenció extraordinària i premiada a l'acabar amb una llarga ovació ben mereixeda.

Una conferència i un homenatge

D'acord passat va donar l'inauguració de la conferència a l'Escola del Treball, el seu director En Rafael Campalans, el qual va ocupar-se molt competentment dels ferrocarrils urbans.

No pretenem fer una recensió de la conferència, il·lustrada amb un grapat de projeccions. Enumerarem només el bon criteri amb què el senyor Campalans va fixar el veritable sentit de "ferrocarril metropolità", que no comporta — com la gran senzilla creu — la idea de subterrani, sinó simplement la de ferrocarril que té el seu recorregut dintre de la ciutat. Així, doncs, Barcelona ja fa anys que compta amb un metropolità, i en els primers moments de la seva maturitat.

Fixat el concepte de ferrocarril metropolità, va donar precises referències dels diferents ferrocarrils — elevats, a nivell del sòl i subterrànies — que corresponen a algunes ciutats nord-americanes, franceses, angleses i alemanyes, estudiant-ne breument les particularitats de construcció i fent ressortir amb les corresponents projeccions a la vista — l'entel·ligent que els elevats causen a les urbs que els sobreixen. Finalment, féu una descripció dels sistemes que s'empren per la construcció de les galeries per on passen els ferrocarrils subterrànies, deturant-se en el cas tècnic que presenta la perforació de terrenys mols.

Tot seguit de pronunciar les darreres paraules de la seva interessant conferència, que mereix els sincers aplaudiments de l'auditori, format en la seva major part per alumnes i professors de l'Escola, va acostar-se-li el senyor Fronjós, President de l'Insti-

tut d'Alumnes i Ex Alumnes de l'Escola del Treball i Anexos, el qual va fer-li ofrena, en breus i sentides frases, d'un pergamí que l'Institut ha dedicat al senyor Campalans per la seva meritisima tasca en la direcció de l'Escola.

El senyor Fronjós féu remarcar que mantés vègades hi ha hagut disconformitat entre els alumnes i la Direcció, i que encara actualment hi ha qüestions en les quals no estan d'acord; la qual cosa no obstant perquè ells reconeguessin l'actuació del Director, amagada d'un fervent amor per la cultura de l'obra i guiada pel suprem interès mediati de l'alumne. Per això era amb tota lleialtat i amb tota joia que l'Institut tenia a honor palesar públicament la seva amical admiració i el seu digne agraïment al senyor Campalans, aprofitant l'ocasió que la conferència per ells demanada els oferia per a fer-li tramesa d'un pergamí, artísticament resolt, on aquells sentiments es constatien.

En Rafael Campalans, verament sorprès i emocionat, va donar les gràcies per aquella inesperada distinció, acabant en curtes paraules oferint-se a treballar com sempre amb fe i amb recte criteri pel bé dels alumnes i ex-alumnes de l'Escola, i abraçant a tots en la persona del President de l'Institut. Els amics i professors que havien assistit a l'acte, varen felicitar el senyor Campalans per aquell merescut homenatge, i tothom sortí doblement complagut de la Conferència i de l'epíleg que va tenir.

PALAU DE LA GENERALITAT

Comissió Provincial

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes: Recurs de quexa formulat per En Joan Abel contra el procedir de l'Ajuntament de Vich, no resolent la petició de l'interès, de què se li concedeixi un pas a través de l'antic camí veïnal de Sant Bartomeu del Grau per Gurb a Vich, avui propietat del dit Ajuntament.

Idem d'alçada interposat per Na Joana Estruch contra una multa de 50 pesetes que li va imposar l'Alcalde d'aquesta capital, per desobediència a l'ordre relatiu a la pràctica de millores higièniques a la casa de la seva propietat situada al carrer de Bolívar, 20.

Idem ídem interposat per Na Pilar Milan Astray contra l'acord de l'Ajuntament d'aquesta ciutat pel qual se li denegà autorització per instal·lar dues carteres prop del què se li denegà l'habitatge a la Rambla dels Estudis.

La conferència del senyor Campalans

Onomencat darrer va a la seva inaugurada conferència a l'Escola del Treball el seu director, En Rafael Campalans, el qual va ocupar-se molt competentment de "ferrocarrils urbans".

Acabada la conferència que fou aplaudida pel nombros auditori, el president de l'Institut d'Alumnes i Ex Alumnes, el senyor Campalans, d'un artístic pergamí que els alumnes li dediquen per a retenir la tasca de la seva meritisima tasca en la direcció de l'Escola.

Tornant la visita al Governador

Dimecres al matí, el senyor Puig i Cadafalch va estar al Govern civil per a tornar al senyor Raventós la visita que aquest li féu.

Conferència

Abic, a la nit, el diputat senyor Masó i Lloveras donà una conferència al Centre Nacionalista de Níges, explicant la tasca de govern de la Mancomunitat.

Nova estació telefònica

Amb motiu d'haver estat inaugurada la central telefònica de la Mancomunitat a Lleida, l'Alcalde d'aquesta població ha trobat un bel·líssim al senyor President, salutant-la i agraïnt-li la millora obtinguda.

Visites al President

Visitant abic el senyor President al seu despatx de la Presidència: El diputat a Corts per Manresa senyor Cerdà, per a intercanviar la construcció del port de Caldes i altres obres importants del seu districte.

Una comissió de l'Ajuntament d'Argentea

Altra comissió del poble d'Alja (Seg d'Urgell) i comarca, acompanyada del senyor Sureda.

El director del Laboratori de Patologia, Mr. George Dweishauver.

El diputat senyor Noguer i Comet.

El doctor N. Alfons Trias del Casal Català de París.

El diputat a Corts N. Antoni Mando.

Universitat de Barcelona

Podem facilitar el següent renyament per al pagament dels nostres furans:

L'habilitat dels mestres dels partits de Manresa i Berga l'efectuà actualment a Manresa, i des del dia 30 a Berga.

El d'igualada serà avui en aquella ciutat.

L'habilitat del partit de Sabadell té obert el pagament del seu de desembre i el tercer trimestre d'una a Barcelona, fins al dia 30. Efectuarà el mateix pagament l'habilitat del partit de Terrassa.

L'habilitat del Sant Felu de Llobregat pagarà el seu i la gratificació d'adultes de desembre a la capital de la comarca i a Barcelona al dia 30, de tres a cinc, a l'estatge acostumat. Pagarà també el tercer trimestre de material diürn.

Full de dietari

Noves clarícies sobre l'art de rostir gall dindi

Acabo de rebre una missiva signada amb pseudònim femení. Ens sembla interessant. La copia:

Es de dordre que no tots els gall dindi quedin al seu punt. Tanmateix no és gaire difícil de tenir un atuell proporcional i de posar la quantitat de greix suficient; quant al foc, podem sol·licitar humilment l'ajuda del forn del barri, qui us torna un gall deliciós. Tots aquests detalls no són res de l'altre món; per qual-sevol dona catalana són les berrones de la tradició.

Digueu-ho així als vostres amics, als quals no els hagi sortit bo el gall dindi.

Aquesta missiva, no cal dir-ho, respon a alcejar de la ironia. Comprèn perfectament que la meua anònima corresponent l'ha escrita somrient amb una punta de malícia. Tant-se-va. N'estic encantat i vull tractar de respondre amb un to que ho demostri.

Tot i que el meu temperament no m'ha portat mai a intervenir d'una manera activa en els afers culinàries s'ocorre la possibilitat de pregar el forn del barri que vulgui rostir dins el seu forn la bestia ondulenta. Si. Tinc una idea bastant exacta d'aquesta possibilitat. Fins acasament que els fornors solen accedir al preu, mitjançant una remuneració que aquest any ha assolit la suma de dues pessetes per peça.

Precisament, la causa propera de la meua elegia fou un gall dindi mal rostit per un forn negligent. Que els fornors, en general, compleixin llur deure i us tornen un gall deliciosament apetitós. És possible. Però el tracta que va esdevenir al gall que especialment m'interessava em va consternar tant i tant que no em vaig saber estar de parlar-ne. Vellaquí.

Creo que he deixat la qüestió degudament aclarida i puntualitzada. De tota manera, estic disposat a donar privadament a quic dels meus demani tota l'informació necessària.

Privadament, en públic no, perquè una nova insistència sobre aquest tema podria fer creure que estic perillósament endarrerit pels problemes gastronòmics.

CARLES SOLDEVILA

Crònica Social

Del conflicte de Calella

Una comissió de l'Ajuntament de Calella ha visitat al governador per a denunciar-li que intervingui en el conflicte de les fàbriques de gèneres de punt.

El governador ha promès que cridarà una comissió mixta de patrons i obrers per a cercar una fórmula de solució al lock-out plantejat pels patrons.

La Junta del Sindicat Unió de Serveis Públics

En l'assamblea que celebrà el Sindicat Unió de Serveis públics elegí la següent junta:

President, Rodríguez; pel Comitè Nacional, Mediana; pel Regional, Marras; pel Local, Jaume Antoni; vocals, Llanua, Noguera, Quintana, Llorens, Jona, Sans, Doucenda, Gispert, Galí i Laveray.

Convocatòries

En conseqüència a tota els delegats del ram de la fusta, a una reunió que tindrà lloc demà, dissabte, a les nou de la nit, al local del carrer de Sant Pau, 85.

— Els obrers pintors del Sindicat Unió del Ram de Construcció celebraran una junta general avui, a les nou del vespre, al carrer de l'Onze d'Agost 10.

DEL MUNICIPI

Acords de la Comissió de Foment

La Comissió de Foment ha acordat: Acordar a la instància de la Comissió d'Il·luminació d'elecció de la Plaça Reial, Passeig de Marítim i carrer de Colom, sol·licitant que l'Ajuntament es faci càrrec de les llums que s'usen aquests carrers tota la nit i que actualment corren a càrrec de l'Esmentada Comissió.

Aprovar el projecte d'entitat dels carrers de Vilaplana i Maladeta.

Exposar al públic el projecte de noves situacions del Torcent de Campanya, entre el l'intercanvi del Nord i al carrer de Sant Andreu.

Favorec precs en consideració les següents mocions:

Del senyor Torrell perquè es procedeixi a l'entitat d'una urbanització-jardí per a la infància a la Plaça d'Adrià.

Del senyor Bledas perquè es formulin un projecte d'Il·luminació de la Plaça de Bercenquer el Gran i altre per a la urbanització de dita plaça.

Dels senyors Quirós, Rosell, Marins i Tius, perquè es procedeixi a reprimir l'empedat del carrer de la Princesa en forma igual a la pràctica davant del Cid. Confidencial i en un trajecte del carrer de Sabadell, per a evitar que rellisquin els animals.

Dels senyors Roser i Vilanova, perquè es construeixin pentafons públics a la barriada de Can Tunis, en terrenys propietat de l'Ajuntament.

Dels senyors Caracul i Navés, perquè es formulin el pressupost d'urbanització i un projecte d'Il·luminació per exemplar-la fins a 20 metres en el trajecte des del carrer de Sant Andreu fins al límit del terme municipal.

Dels senyors Matons, Escoll, Canals, que sigui subornit el què s'instal·la sense permís al carrer de Gaudimer, davant del número 7.

Visites a l'Alcalde

Al feua conegutament al senyor alcalde de la Comissió Mixta del Treball al Començ de Barcelona, amb el seu president, En Polí Gallo per a felicitar-lo amb motiu de les festes de Nadal i agrair-li la cooperació que ve prestant a les tasques encomanades a la mateixa.

També l'han complimentat el director del Banc d'Espanya a Barcelona, En Pau Blasco i Pérez de Castro; l'ex-senador N. Enlil Junoy i En Josep Maria Milà i Camps.

L'alcalde i el governador

L'alcalde va rebre, també, la visita del seu governador civil, En Salvador Raventós, el qual anà a complimentar a l'Ajuntament.

Fou rebut pel senyor Marqués d'Alaia, pels regidors senyors Maynés, Pla, Barbey, Blajot, Matons, Vilaseca, Degollada, Escoll, Olivella, Palau, Navés, Santamaría, Canals, Iglesias i Marià, pel secretari de l'Alcalde, En Claudi Planas; pel secretari particular de l'alcalde, senyor Brando, i pel cap de la secció municipal d'Hisenda, En Miquel Vidal i Guardiola.

El senyor alcalde saludà al governador en nom de l'Ajuntament, manifestant la satisfacció que sentia que el càrrec de governador civil el desempenyés un català. Desitjà que les relacions entre el Govern civil i l'Ajuntament siguin sempre amistoses.

El senyor Raventós contestà la salutació i va fer vots per la intimitat de les dues corporacions.

EXPOSICIONS

SALO PARES.—Exposició B. Gili i Roig

La majoria de les obres, temes de marina i de paisatge, que figuren en aquesta exposició, ja han ocupat l'atenció de la crítica en altres ocasions. Així ens estalvia de fer una ressenya detallada de les talos actualment reunides al vell saló del carrer de Petritxol, en les quals la proverbial laboriositat, l'entusiasme i la rara discreció d'En Gili i Roig es manifesten d'una manera inequívoca.

Insistirem no obstant fent remarcar les teles "Port de pescadors", "Les velles teulades" i "Paisatge de mar", que pel nostre gust sobresurten d'entre les restants com les notes més fortes i característiques de la producció d'aquest distingit artista.

GALERIES LAETANES.—Pintures de Marlan Bernad i d'A. Tolosa

El primer d'aquests pintors té instal·lada a la sala gran d'aquestes galeries una sèrie de paisatges i marins que, malgrat de les preocupacions i de les influències que s'hi endevinen, interessen per la seva sinceritat i per l'entusiasme que revelen en el seu autor que lleialment lluita per trobar una fórmula personal.

El senyor Tolosa ocupa la sala petita amb una col·lecció de paisatges, en els que la personalitat d'aquest pintor prou conegut del públic barcelonès es manifesta amb les seves característiques pecunies.

ELS TEATRES

TIVOLI.—Benefic d'En Vendrell

Deimà, dissabte, les funcions que tardà i nit es donaran al Teatre Tivoli, seran en honor i benefici del jove tenor Enric Vendrell, que tants aplaudiments ha conquerit en aquest teatre en la temporada que té a l'escenari. El programa que tardà i nit ens ofereix és sense dubte nostre al bon gust que aquest artista té per la música, doncs el formen el tercer quadro de l'últim acte de la grandiosa obra del mestre Morera "Don Joan de Serrallonga", on hi ha la romàntica "Jo vull morir amb ell", i el precís tercet, acompanyant al benefici els colossals artistes senyores Josepina Bualto i el senyor Sagí Barbat; tot seguit l'espectacularitat del somni de "Manon", pel senyor Vendrell, i per fi de festa, l'obra del dia, el sainet d'En Poma Aragall i mestre Ribas "Pel teu amor".

Noves religioses

Avui: Santa Toms Cantarinenca, a quèbise, i David, avui.

Quaranta bones: Avui a l'església parroquial de Sant Pau. Hora d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

La missa d'avui: Santa Toms Cantarinenca, a quèbise, color vermell.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona de Mola, a Santa Anna.

Adoració nocturna: Avui, tota del Santíssim Corpus Christi.

Vellit: es sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui a la seva capella, Nostra, 155 (Gòtic). Tota del Mont Calvari.

— Abic, al matí, a la nostra Catedral

AGENCIA HAVAS
AGENCIA RADIO

T È L E G R A M E S

LES REPARACIONS

La Conferència de París

Les remeses de fusta alemanya: Manifestacions de Stinnes: Res de moratòries sense garanties: Bonar Law assistirà a la Conferència

París, 28.—Segons l'Agència Havas, el Govern francès es proposa portar a la Conferència de París, que s'ha de celebrar el dia 2 de gener, no sols la qüestió de la negativa d'Alemanya a fer les remeses de fusta prescrites pel tractat de Versalles, sinó també la referent a la no remesa de les matèries nitrogenades previstes en el propi tractat.

L'Agència Havas declara inexacta la notícia segons la qual Poincaré havia dirigit notes al Govern alemany respecte a la no remesa de productes nitrogenats i a proposicions que sobre les reparacions pogués fer el Reich.

Londres, 28.—El delegat anglès en la Comissió de Reparacions, senyor Bradbury, ha exposat a Bonar Law i a Lloyd George, als quals acompanyaven alguns tècnics del Tresor, la nova situació creada per la darrera decisió de la Comissió de Reparacions.

El Govern britànic no prepara cap pla de conjunt per a presentar-lo a la Conferència de París, sinó que fa solament alguns estudis preparats, presentant els punts de vista britànics en diverses qüestions.—Havas.

París, 27.—Comentant la qüestió de les reparacions i de les garanties, escriu "Pertinax" a l'"Eco de París":

"Es possible que dintre de pocs dies siguin sotmeses contraproposicions britàniques. L'hora crítica ha passat ja eivortament. Les reivindicacions exposades per M. Poincaré en nom de França no han agradat als nostres amics de l'altra banda de la Mànega.

Esperem que Mr. Bonar Law annuncii la seva idea. L'estudiaré amb el millor desig d'arribar a una intel·ligència, però no podem ja renunciar a l'aplicació d'aquest principi: No res de moratòries sense prendre garanties."—Radio.

Berlin, 27.—Tota l'atenció de l'opinió pública està concentrada en les mesures que ha adoptat el Govern per a formular noves proposicions als aliats respecte de les reparacions.

No es coneix encara exactament el pla del Govern, que s'està redactant en definitiva, però se sap que el punt més important és el relatiu a la garantia que ha de donar la indústria alemanya per a l'emprèstit.

El senyor Stinnes, que ha format part en les darreres reunions i ha manifestat que la manca d'estabilitat de la moneda és la principal causa que desborda l'expansió comercial del país i que la seva estabilització hauria de tenir beneficiosa influència sobre tota l'economia del país, contribuint a reorganitzar la seva indústria i el seu comerç i recobrar l'antic crèdit d'Alemanya a l'estranger.

L'opinió pública s'ha impressionat fonamentalment per la nova que la Comissió de Reparacions ha fet constar l'incompliment d'Alemanya pel retard en els lliuraments de fusta.

La "Gaceta de Voss", comentant aquesta decisió dels aliats, diu que la fusta que produeix Alemanya actualment no és prou per a les seves necessitats i que l'agricultura no pot prescindir de cap manera dels productes nitrogenats.—Radio.

Londres, 28.—Bonar Law presentarà al Consell del Gabinet el nou pla de reparacions que ha estat ja aprovat pel ministre de Finances. En cas que aquest pla, el qual comprén una important reducció de la suma total de les reparacions, sigui aprovat, serà presentat per Bonar Law a la Conferència de París i si s'aprova servirà de base per a les negociacions de la conferència de Brussel·les a la qual hi assistirán delegats d'Alemanya.

Si França aprova el pla el Govern britànic sostindrà el punt de vista francès en els casos d'incompliment d'Alemanya, si França no l'aprova, aleshores Anglaterra es desentendrà del problema i es mantindrà en un complet isolament.—Radio.

Londres, 28.—L'Agència Reuters escriu que el primer ministre britànic, Mr. Bonar Law, i assistirà a la conferència internacional que ha de celebrar-se a París per tal de tractar de la qüestió de les reparacions.

El sudit pla implica una reducció del deute alemany, però amb aplicació de penaltis en el cas de fallar el Reich als seus compromisos.

D'acord amb aquest pla pel Gabinet britànic, el senyor Bonar Law el presentarà a la conferència de París el dia 2 de gener vinent.—Havas.

Londres, 28.—Bonar Law pensa sortir cap a París el dilluns el matí.—Radio.

NOTA DE LA COMISSIÓ DE REPARACIONS

París, 28.—La Comissió de Reparacions acaba de facilitar una nota en la qual reproduïu el text de la decisió que per unanimitat va prendre en la sessió del dia 26 i que diu:

"La Comissió de reparacions exercint els seus drets interinstitucionals que li han estat atorgats per l'apartat dotze de l'article segon, part vintena del Tractat de Versalles, decideix que la paraula fusta que apareix a l'apartat dotze de l'esmentat tractat és igualment aplicable a la fusta col·lectiva que figura en l'apartat divuit del sudit anexe.—Havas.

ELS REPRESENTANTS D'ITALIA

Roma, 28.—El "Correu d'Itàlia" diu el que segueix: "S'assegura que el senyor Mussolini ha declarat en el Consell de ministres que Itàlia serà representada a la Conferència de París pel marquès della Torretta, ambaixador a Londres, acompanyat a aquest baró d'Avellaneda ambaixador a París; el marquès Salvago Raggi i el baró d'Amelio.—Havas.

Dels Estats Units

La qüestió del desarmament: Declaracions del senador Borah

Washington, 28.—El senador Lodge va parlar en el Senat mostrant-se contrari a la moció del senador Borah, cap del Irreconciliables, relativa a que el president Harding convoqui una nova Conferència del desarmament. Lodge considera inútil tractar de limitar els armaments vista l'actitud d'altres potències que van armant-se sense parar. Preconitza la construcció d'avions i creuers lleugers.

El senador Borah declara que si els Estats Units no ajuden Europa esclatarà altra vegada un conflicte armat del qual els Estats Units no podran restar-ne al marge.—Havas.

La moció del senador Borah ha produït l'escissió del partit dels Irreconciliables.—L. P.

DECLARACIONS DE L'ENADOR BORAH

El "New York Herald" publica unes declaracions del senador Borah referents a la proposició presentada al Senat invitant al president Harding a convocar una Conferència Internacional per a estudiar la situació econòmica i buscar la manera d'acordar una reducció general dels armaments de terra i mar, les quals diuen així:

"L'oposició que es manifesta en contra la Conferència que jo he proposat té diversos precedents. És molt semblant a la que es suscità contra la Conferència de Washington amb motiu del desarmament. Ed dos anys ençà la qüestió de les reparacions ha amagat talment les relacions dels països que combaten unis, que l'Europa està a punt de perdre's en el caos econòmic i que un nou conflicte és ja imminent. Els armaments han pres altra vegada una ufana perillosa.

Actualment, la gran qüestió està en saber com es pot ajudar l'Europa. Aquest continent ens deu onze milions de dòlars.

Hi ha algú que parla de l'abolició dels deutes interaliats; jo, per la meua part, em preocupo especialment de les dificultats que experimenten els aliats per a pagarnos. Però si es permet que sorgeixi una altra guerra cap home dels que viuen avui veurà efectuar aquests pagaments.

Nosaltres tenim interès en la qüestió de les Reparacions, perquè ens interessa cobrar tot el que Europa ens deu. També hi tenim interès perquè ens calen mercats europeus per a col·locar els nostres productes agrícoles.

A Europa moren milions d'homes per falta dels fruits que es podrien en els nostres dipòsits.

Heu arribat a una tal situació que perdrem tots els avantatges obtinguts per la Conferència del desarmament si no es troba una solució al problema de les Reparacions.

Us estem immediatament i vi-

De França

El centenari de Pasteur: La cerimònia commemorativa

París, 27.—La solenne cerimònia de la commemoració del centenari del doctor Pasteur, que presidí M. Millerand, s'ha efectuat a la sala d'actes de l'Institut Pasteur, concorrent-hi altes personalitats científiques de arreu del món i delegacions oficials d'estudiants de Bèlgica, Itàlia, Suïssa, Polònia, Romania, Sèrbia, Croàcia, Eslovènia, Suècia, Noruega i Holanda.

La missa de Requiem fou celebrada en memòria de l'il·lustre savi, pel cardenal Dubois, assistit per monsenyor Baudrillard.

El president de la República, senyor Millerand, i la distingida concurrència que assistí a l'acte, passaren, en acabar la cerimònia religiosa, a la cripta de l'Institut Pasteur, per a salutar la tomba de l'il·lustre bacteriòleg.

Després d'aquest acte se celebrà una brillant recepció a l'ajuntament en honor de les delegacions d'estudiants.—Havas.

L'ATUR FORÇOS A ANGLATERRA

Londres, 28.—El Consell del Congrés de les Trade Unions demana que dintre de quinze dies se celebri una reunió en la qual prengui part el primer ministre senyor Bonar Law per a cercar els mitjans més eficaços encaminats a remeiar l'atur forçós.

Després, demana que sigui convocat immediatament el Parlament.

Els directores dels sindicats treballen per al dia 7 de gener vinent, una manifestació que se celebraran a Londres i províncies, l'objecte de les quals serà obligar el Parlament a reunir-se abans de la data que tenia fixada.—Havas.

Londres, 28.—Set cents escocesos sense feina, que venien camí d'aquesta capital, han produït greus desordres a l'atur.—Havas.

EL SERVEI MILITAR A ITALIA

Roma, 28.—S'annuncia oficialment que el senyor Mussolini i el general Diaz estan d'acord per a fixar en 18 mesos la duració del servei militar.—Havas.

talment interessats. Jo no tinc pas una gran afició a les Conferències, però hi ha moments en els quals són útils, i em sembla que ens trobem en un daquests moments.—L. P.

HARDING S'OPOSA A UNA NOVA CONFERENCIA DE DESARMAMENT

Washington, 28.—El president Harding ha escrit una carta al senador Lodge, manifestant-li que s'oposa a la proposició del senador Borah, la qual es decanta a la convocatòria d'una nova Conferència internacional.

L'esmentada Conferència—manifesta el president nordamericà—és completament indesitjable, puix no pot proporcionar a Europa ni als Estats Units cap avantatge.—Radio.

A Tarragona, sobre tot, aquesta demanda ha repercutit ja en el mercat que com el de Reus aquests darrers dies ha adquirit nova i sòlida activitat.

Continuen amb èxit creixent les sessions i lliçons de sardanes que es donen al Centre Agrícola, essent molts els que van a escoltar-les i moltíssims els aficionats que van engreixant les cadenes.

MAHO

Honorant En Costa i Llobera
L'Ateneu Científic Literari i Artístic celebrà ahir una vetllada en honor del gran poeta Miquel Costa i Llobera.

Ocupà la tribuna el periodista mallorquí En Pere Ripoll, redactor de "La Almudaina". El seu treball "Reflexions sobre la obra de Costa i Llobera", amb tot i estar ben documentat, revela ésser fet molt depressa.

Donà algunes dades biogràfiques, transcriví judicis dels principals comentadors d'En Costa i, al parlar de la intima unió de l'ànima del poeta amb la terra nativa, fa una bella evocació de l'illa d'Alcudia. Llegí i comentà especialment "El pi de Formentor".

Es llegiren també altres poemes: "A Horaci", "A un claper de gegants", "El Gorch Blau" i "L'Harpa", i per no ferir susceptibilitats, "Ante el Moisés de Miguel Angel" i "Canción de la montaña".

Es parla de fer prest un homenatge a En Miquel dels Sants Oliver.—J. H. M.

PALMA DE MALLORCA

El nou governador civil, N. Alexandre Sanmartín, ha donat ordres prohibint el joc.

En projecta la reforma del

LES CAPITULACIONS

La Conferència de Lausana

Els turcs es mostren intransigents: S'accentua la impressió pessimista: La flota anglesa del Mediterrani ha marxat cap a Constantinoble

Lausana, 28.—Aquest matí s'ha reunit la Comissió que entén en les capitulacions, assistint a l'acte tots els plenipotenciaris aliats i turcs.

El president de la Comissió es lamenta de la intransigència que sobre aquest assumpte han mostrat els turcs.

Ismet Paixà contestà que demanaria al seu Govern noves instruccions sobre l'esmentada qüestió.—Havas.

Lausana, 28.—En declarar oberta la sessió, el marquès Garroni, en nom de les potències aliades manifestà que les potències de l'Entesa s'han esforçat sempre en secundar a Turquia en els seus desigs de veure acabar el règim actual dels estrangers residents a Turquia i en fer desaparèixer completament tots els inconvenients que presenta el règim actual en el qual es refereix als drets dels estrangers i a l'administració de la justícia.

Ha d'entendre's per això que les noves disposicions que s'imposen han d'ésser de naturalesa tal que assegurin els estrangers que tenen interès importants i drets adquirits a Turquia i els estrangers que en ella s'estableixin en el futur, el lliure exercici de la seva activitat i les garanties indispensables en el qual es refereix a l'administració de la justícia.

Després del marquès Garroni, la ús de la paraula el delegat de la Gran Bretanya, Sir Horaci Rumbel, el qual donà lectura en el qual es posa de relleu que sobre la majoria dels punts però especialment en el règim judicial, la subcomissió ha parlat en la impossibilitat d'aconseguir la conformitat dels delegats turcs.

El delegat otomà Ismet Paixà, nuncià aleshores un discurs de contestació a l'informe anterior declarant netament que el projecte presentat pels aliats, en el qual es refereix al règim judicial i introduir a Turquia, és molt prior que el de les capitulacions ja existents. Ismet Paixà afegí després que en el qual es refereix a les garanties a l'estranger, no és necessari tractar, tota vegada que les garanties que Turquia concedeix a tots els habitants són ja suficients.

El delegat francès senyor Barrère contestà a Ismet Paixà, dient-li que aprova per complet les declaracions fetes pel delegat italià senyor marquès de Garroni i que està molt sorprès de les paraules d'Ismet Paixà en afirmar aquest que el projecte dels aliats, respecte a les capitulacions sigui molt pitjor que el règim ja existent. Prega a Ismet Paixà que doni explicacions sobre d'aquest punt.

Lord Curzon manifestà que els delegats turcs estan demostrant clarament que no desiguen arribar a un acord, tota vegada que els aliats no podran mai acceptar la tesi turca.

Ismet Paixà replica que meditarà sobre les observacions presentades i que demanarà per a contestar a elles la convocatòria d'una nova reunió plenària el més aviat possible.

El president, marquès de Ga-

rrovi, diu que pren nota d'aquesta declaració d'Ismet Paixà i expressa l'esperança que els delegats turcs no persistiran en llur actitud intransigent.—Radio.

IMPRESSIÓ PESSIMISTA

Lausana, 28.—Després de la sessió plenària de la Comissió de les capitulacions, la impressió que regna en els cercles de la Conferència és molt pessimista. La intransigència dels turcs sembla accentuar-se encara més i es creu difícil la possibilitat d'un acord.—Radio.

Malta, 28.—Han sortit amb ruta a Constantinoble un cuirassat, cinc torpediners i un creuer lleuger anglesos.—Havas.

Londres, 28.—En vista de les notícies poc satisfactòries rebudes avui de Lausana, el Govern britànic ha donat ordre a la flota del Mediterrani que actualment es troba a Malta perquè surti immediatament amb destí al Pròxim Orient.—Radio.

EL RECRESENTANT RUS LESIONAT

Constantinoble, 27.—El representant dels Soviets a Angora, senyor Aralof, que com és sabut ha exercit constantment pressió prop d'aquest Govern per a privar que s'arribi a un acord a Lausana, relliscà quant sortia del seu domicili i va caure en mig del carrer. Va ésser recollit amb greus ferides al cap i diverses costelles fracturades.—Radio.

RECOONEIXEMENT DEL SOLDAD ABDUL METJID

Akalis, 28.—Els kemalistes que actualment es troben empresonats, han expressat llur confiança en Kemal Paixà, però demanant a Angora que mantingui intactes la potència i el prestigi del califa. Adoptaren una resolució, reconeixent el Soldat Abdul Metjid com a califa i conferint a Kemal el títol de "Sobirà del Califat".—Havas.

DELEGATS DEL MINISTERI DEL COMERÇ DELS ESTATS UNITS A BARCELONA

París, 28.—La "Journée Industrielle" diu que diversos delegats del ministeri del Comerç dels Estats Units es troben a Barcelona celebrant conferències amb els principals comerciants i industrials de teixits i llanes per tal de discutir les bases de les negociacions eventuals per a establir un Tractat de comerç.—Radio.

DISMISSIÓ DEL MINISTRE DE LA GUERRA GREC

Atenes, 28.—El senyor Pangalos ha presentat la dimissió de ministre de la Guerra, marxant a Tràcia per a fer-se càrrec del comandament de l'exèrcit.—Radio.

CATALUNYA

TARRAGONA

Després els partits de campions provincials de futbol fins al 14 de gener, el nostre Club Gimnàstic tingué el bon encert de contractar per als dies 21 i 26 del corrent el formidable equip del Wacker, de Leipzig (Alemanya), el qual ens va mostrar una tècnica de joc incomparable.

En el partit jugat el 21, en el qual els nostres equips foren reforçats amb En Solà, defensa, i Helbig, mig-centre, tots dos de la U. S. de Sans, els alemanys assoliren un bonic triomf per 5 gols a 1.

En el d'ahir, tarda, l'equip alemany, integrat pel primer dia per En Benito, Ebert, Stieberts, Winter, Findeisen, Benneder, Eberhardt, Kohler, Krabbes, Plettsch i Grobner, aconseguí empatar a 2 gols, essent el segon efecte d'un penalty un xic discutible, contra l'equip del Gimnàstic, integrat per En Zamora, Canals, Peris, Pauls, Helbig, Bas, Ferrer, Gilbert, Montanoy, Nadal i Casas.

Deixant apart la justa fama conquerida pels jugadors barcelonins que integraren el nostre equip, cal remarcar entre els nostres l'actuació d'En Paulo, Bas i Casas, que estigueren a una altura considerable, especialment aquest darrer. Els altres també s'excelsiren, demostrant el que poden fer quan posen tota la seva voluntat.

Dels alemanys, el porter molt atrevit en les seves sortides, el mig-centre, que és perillós, i

l'extrem dret, que ha après de córrer més que les llebres i que per aquesta raó posa moltes vegades en perill la porta contrària.

L'equip alemany, en conjunt, és admirable per la seva combinació de joc, si bé abusen un poc del off-side.

Com que els dies 31 del mes que som i primer de gener jugaran dos partits amb la Unió Esportiva de Sans, els barcelonins ja tindran ocasió de formar concepte de la valua dels equips del Wacker.

El passat diumenge es reuniren al Centre Industrial els periodistes tarragonins, amb objecte de constituir l'Associació de la Premsa, regnant una perfecta harmonia entre els concurrents.

Aquesta matinalada ha mort la virtuosa senyora Na Mercè Carri Batlle, esposa del metge municipal senyor Canals i mare del defensor del R. C. D. Espanyol, del mateix cognom.

Ha estat nomenat administrador de Duanes de la nostra ciutat En Gabriel Canals Martínez.

SANT SADURNI DE NOIA

El professor d'ensenyament i director de les escoles públiques de la nostra vila i el nostre Ajuntament, han assolit després de gestions sumament laborioses, la creació d'una Escola graduada, en lloc de la que ha vingut regentant fins ara el senyor Gras.

Així significa que d'aquí endavant les escoles públiques de nois estaran dotades de tres professors, en lloc d'un i que es donaran les classes de cada professor amb menor nombre de nens.

Les despeses aniran a càrrec de l'Estat.

La direcció ha estat confiada a En Josep Gras, els dots del qual són per tot hom recomentats.

Es un fet la compra d'una terrenys del senyor Josep Meares, al costat de la torre del Aigua del Raval, on s'edificarà el nou hospital amb el producte de la deixada del pleat senyor Ferrer.

El periòdic que arriba de Perpinyà aquests dies, donen compte i ressenyen extensament els èxits que ha obtingut en el Centre Espanyol de la catalana d'ant franceses, la nostra orquestra "Els Escolars", de la qual en diuen que és una de les més reputades masses musicals de Catalunya, fundada fa més de cent anys.

Ha entrat en la nostra vila el deliri de compra-venta de cases. No hi ha dia que no se senti parlar de transaccions que es fan, cotitzant-se a preus elevadíssims.

Són moltes les famílies de fora de la vila que, amb aquest motiu, es traslladen a la població, agraïent amb això el problema de la manca d'habitacions, malgrat no reposar un sol moment en la construcció de cases noves.

El grup d'aficionats de l'Ateneu d'aquesta vila, ha posat en escena, amb motiu de les passades festes, Dolores i una peça catalana. És de dolbre que aquests afegats i bons teatralistes no trobin dintre el teatre nacional de Catalunya obres de gran mèrit per a ésser portades a les taules, tenint que recórrer al gènere exòtic.

El nostre amic En Conrad Cardús, acaba de guanyar en brillants i renyides oposicions, la plaça de clarinet primer a la Banda Municipal de Barcelona.

Es nota certa reacció al mercat del vi, puix són moltes les cases comercials en han rebut demandes de cosses estranyes.

passa de la Rambla, enderrocant el convent de Santa Magdalena, que ocupa la meitat del passeig, a canvi de lliurar solars a l'Eixample per edificar un nou convent. Els solars resultants d'aquell lloc es destinarien a formosos edificis per a societats i conergeres.

S'ha renovat la Junta de l'Associació Regional d'Arquitectes balears, designant-se president a En Gaspar Bonassar, vice-president a En Josep Alomar, i secretari a En Jaume Alenar.

Requerits pels companys del contingent, acordaren la solidarització d'interessos professionals i combatre energèticament l'intransigència actual.

Es comença a parlar de la futura llista electoral de diputats a Corts. Els liberals presentaran candidatura de majories per a tres llocs contra la coalició maurro-conservadora-weylerista, que s'assegura anirà també per majories. Mallorca elegirà cinc diputats.

Els Pomells de Joventut

La diada de la Llengua Catalana i els Pomells de Joventut

Responent a diverses consultes, el Di-Catalunya es complau a manifestar que veurà amb molt gust l'assistència i cooperació dels Pomells de Joventut a totes les manifestacions que es facin arreu de Catalunya, amb motiu de la pròxima Diada de la Llengua Catalana.

El Pomell de Joventut "Defensors de la Terra" té organitzada per al di-

manche, dia 31, a les 5.30 del matí, una excursió a Gavà. Nostre Dona de Brugués i Castells d'Arampunyà, retornant el mateix matí pel Baixador del Passer de Gràcia, lloc de sortida.

Concuernt al Primer Concurs "De Arxius dels Pomells", sols seran admesos a Concurs els actants de tanyer mínim 9 per 12 ja que més petits no tindrien cap valor per a l'èxit.

El repartiment de premis serà el dia 18 de febrer, al Teatre del Centre Morai i Instrucció de Gràcia.

Després dels premis anunciats, s'ha rebut els següents:

De la Mancomunitat de Catalunya: Tema lliure. De la casa Cuyà, S. en C. idem.

A la formosa capella semipública de la Biblioteca de Sant Andreu, s'hi celebrà la solenne Missa del gall, organitzada pels Pomells de Joventut d'aquella barriada. El magnífic local a veït atapeït d'una extraordinària concurrencia, ja molt abans de les dotze de la nit, abundantment extraordinàriament els pomellistes, còntant la caputxeta. Fou celebrant el conseller d'aquelles entitats juvenils, mossèn Mape i Corbera, fundador i propietari d'aquell lloc de cultura.

Es cantà la Missa de la "Mare de Déu de Núria" pels mateixos pomellistes, acompanyada pel mestre de Penitènt, senyor Estagó. Es repartiren recordatoris de la memorable festa religiosa.

La Comissió fou presidida pel reverent Castell. En l'Adoració a Jesús crucificat, l'entusiasme gaudia que omplia el gran edifici, el qual era il·luminat a les 10 hores soleniques que acostuma celebrar la catalana entitat de Sant Andreu.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

La qüestió del Marroc

Declaracions del nou Alt Comissari

El senyor Villanueva ha fet unes declaracions en les quals diu que en la conferència que ahir tingué amb el general Burguete li feu nombroses preguntes per a informar-se dels assumptes del Marroc.

Sortirà el dia 3 de gener cap a Tetuan, i a Algeïres tornarà a conferenciar amb el general Burguete.

Abans d'exposar opinions sobre el Marroc, diu que necessita estudiar sobre el terreny per a adoptar les resolucions que més convinguin. Si jo fes — diu — una manifestació categòrica, encara que fos amb absoluta sinceritat, podria ocórrer que el problema del Marroc, tal com jo el concec i donant-li una determinada orientació, degut a ço que ha passat sofrint un canvi complet, la qual cosa donaria marge a comentaris i censures que jo, als meus anys, haig d'evitar.

Contestant a preguntes que li fa el periodista sobre l'interès que ha a França per a conèixer el canvi que sofrirà el règim al Marroc amb el seu nomenament, diu el senyor Villanueva:

— Opino que en aquest sentit la nació veu té sobrats motius per a conèixer, si no taxativament, la política a desenvolupar, almenys els homes que la dirigiran i l'encauament de portar-la a terme.

Arran del canvi, estant jo despatxant amb S. M., em digué que els ambaixadors de França, Anglaterra i Itàlia havien manifestat, des de les parades dels quals tenia conèixer el sobirà, que jo, malgrat estar fillat de no tenir totes les meves simpaties pels interessos de l'Àfrica, el concepte que aquestes nacions tenien de mi era un èxit satisfactori, per l'afecte de mi a la justícia amb què em vaig desenvolupar durant la meua estada al front del referit departament.

Afirmant, els nostres veïns de França desien haver vist que l'actitud del Govern, marqués d'Albuquerque, és la persona que signa el contracte de 1912, quant als interessos, afins que amb aquesta nació es relacionen i que a més a més ocupa una càrrega en aquest Govern una persona ben coneguda a França políticament i que és el comte de Romanones.

Terminant dient: — Al davant de l'Alt Comissari actuant amb gran esperit de justícia i sense oblidar que a la zona del protectorat espanyol hi ha interessos afins a una nació de la qual no ens separa sinó el mar.

UNA OPINIO D'EN COIDE-CHEA

Les ministres senyor Gobernador ha dit que la sentència té el caràcter que prenen aquelles coses al Marroc, puix, segons diu, el fet és que el senyor Villanueva i veu que un Alt Comissari civil és l'única cosa possible al Marroc.

Per a mi — diu — hi ha dos problemes previs, de la solució dels quals depèn l'èxit o el fracàs del nou règim.

Tindrà el Govern decidit suficient per a vèncer les dificultats que oposi al sistema fa cega, i desbordada resistència dels interessos i de les susceptibilitats, que de tot hi ha, creats a l'empar del règim d'ocupació làctica practicada des de 1913?

Mostrarà a la vegada el país davant l'element indígena, la seva voluntat resolta de romandre al Marroc?

En la resposta a aquests dos interrogants, està tot el problema. Del primer en dubto molt.

Una de les coses que de manera més completa i sorollosa fracassaren en juliol de 1921, fou la política indígena. Avui, la política indígena, com mai poderosa, ha estat, amb la seva resistència, la causa del momentani fracàs de l'acció desenvolupada pel ministre Benuna al Rif, per a la implantació del protectorat.

Qui dubta que el real decret de 19 de setembre últim estava ben orientat? El que passa és que ni un tros del decret s'ha convertit en realitat.

En canvi, el fet a la zona occidental constitueix un veritable cas de responsabilitat per als que recolliren un país totalment pacífic, amb un Ràisuni reduït a la impotència i conviute de la necessitat d'expatriar-se i marxar a Orient, i li remetien ara un territori, la pau aleatòria del qual està pendent de la voluntat d'un home enserpibat pels nostres errors i les nostres humiliacions.

No, no. Pensem en fer una política nacional de continuïtat: no en aconseguir, per a cada qual la satisfacció efímera d'èxits momentanis i ostentosos.

Tots els sistemes, acció política, acció militar, tots fracassaran mentre tot el país no ajudi amb una actitud d'assentiment, de confiança, de constant assistència.

El Marroc és problema de voluntat.

Anar lantejant els diversos sistemes, com qui assaja el menys dolent, el menys costós i el que millor conduïx a la tranquil·litat i millor resultat de l'ànim de la preocupació, és perdre el temps.

Si darrera del protectorat civil hi ha una voluntat resolta, llavors l'èxit; si darrera del protectorat veuen els musulmans una voluntat feble i vacil·lant, el règim fracassarà. Aquest és el dilema. El país dirà.

Tots tenim l'obligació d'ajudar el Govern perquè la seva acció ens porti aquesta vegada al triomf.

Per la meua part, mai he vist al Marroc un tema polític i si sols una superba intenció per al present i per a l'esdevinidor d'Espanya.

EL VOLUNTARIAT A L'ÀFRICA

Es tracta d'establir ràpidament el voluntariat a l'Àfrica i per això organitzar la recruta amb l'objecte de procedir a la repatriació.

Sembla que al Govern hi ha un doble criteri: el de que s'organitzi la recruta per una entitat que ja es disposa en 1912, i el de deixar lliure la recruta a entitats que ofereixen determinades garanties. Aquestes dues formes de recruta.

tament tenen partidaris i impugnadors, però mentre s'arriba a un acord, que és d'esperar que sigui el suficientment meditat perquè puguin quedar perfectament servits els interessos nacionals, no serà possible realitzar la intensa repatriació que s'intenta d'acord amb la nova orientació que s'imprimirà a la política del Marroc.

CONFERENCIA AMB UN AMBAIXADOR

L'ambaixador de França ha celebrat al migdia una extensa conferència amb el ministre d'Estat, sobre els assumptes del Marroc.

COMUNICAT D'ANIT

L'Alt Comissari ha arribat a Ceuta i demà serà a Tetuan.

A Melilla, forces de policia de Cup tingueren tiroteig amb una partida de "maifactors", que atacà la posició del poblat d'Aebada. L'enemic fugí, enduent-se cinc ases i dues mules. Les forces sense novetats.

Ha estat mort un soldat al passar de la posició de Tizzi-Azza a la de Benléz.

Ha volat un camió militar aprop de Xauen, quedant ferits un tinent, dos sergents i cinc soldats de Basbastro.

A Larraix, sense novetats.

NOTICIES DE LARRAIX

LARRAIX. — Seguint ordres dictades per En Burguete, s'exerceix per la Comandancia general estreta censura sobre notícies referents a les zones.

Per ordre del general interventor, cabilens de Beni-Sidel aniran a Tafarut, per acatar com a jallia a Mulei-Ali, nomenat per En Burguete amb motiu del canvi de política a favor del Ràisuni i la seva gent.

En entrar al riu Lucus un fatutox pesquer, ha naufragat, desapareixent els cinc tripulants del mateix. Els restos han quedat a les roques.

El temporal a la badia no permet les operacions de càrrega i descàrrega. Entre els vaixells deturats hi ha el "Isa de Menorca", amb material i passatge militar.

EL COMANDANT GENERAL DE MELILLA

Per al càrrec de nou comandant general de Melilla es parla de diferents generals, entre ells d'En Martínez Ando, Suárez Inclán i Pérez Souza.

Aquest anomenament dependrà de si els comandants generals d'Àfrica han de conservar la mateixa categoria, puix en el cas que aquesta categoria fos limitada, no podria ser-hi destinat un general de divisió, sinó un de brigada.

De bell canvi, en seguir la comandància amb l'actual categoria, el que reconeix més probabilitats per al seu anomenament és el general Suárez Inclán.

L'OBJECTE D'UNA ENTRE-VISTA

Es diu que la conferència celebrada aquest matí al ministeri d'Estat per l'Alt i l'ambaixador francès, tenia relació amb un article de "Le Temps", arribat avui a Madrid, en el qual es feia, en forma exagerada, el relat de les últimes agressions a la posició de Tizzi-Azza com si s'haguessin lliurat veritables batalles.

NOTICIES DE MELILLA

MELILLA. — Han ingressat a l'hospital tres soldats ferits en accidents.

— Avui marxa a Tetuan, en el contratorpeder "Cadarsó" el secretari López Ferrer.

— Marxa a Ceuta i Tetuan En Francisco Casals, que ha repatriat donatius als soldats catalans de la zona, com ho farà on va.

— Regna tranquil·litat a Tizmayat, Isumar i Tizzi-Azza, efectuant-se els convois sense novetats.

— Els guma feren una razzia contra els rebels, que celebraven foc.

TOPADA ENTRE VAIXELLS DE GUERRA

MELILLA. — Ahir, al cerca refugi a cala Tramontana el canotier "Laya" i el guarda costes "Larache", aquest abordà al primer, obrint-li una via d'aigua.

L'avaria quedà reparada desseguida amb els elements que s'enviaren des de terra.

Dues Reals Ordres

Contra l'abús de les quinzenes

Demà publicarà la "Gaceta" una Real ordre de Governació, la qual, en la seva part dispositiva diu així:

Article primer.—Les autoritats governatives del Regne i les que per la seva delegació exerceixen funcions d'aquesta mena amb caràcter permanent i limitat jurisdiccional fix, aplicaran l'article 22 de la llei provincial de 22 d'agost de 1834, atenent-se al seu estricte contingut.

Article segon.—No es compendran en el dit article, els actes contraris a la moral o a la decència i les faltes d'obediència o de respecte a les dites autoritats quan s'hagin realitzat efectívament perpetrat sense que en cap cas càpiga deduir-ho de la seva anterior conducta o antecedents.

Article tercer.—Els menors de quinze anys no seran, en cap cas, objecte de multes ni d'arrestos substitutius corresponents. Seran remesos als tribunals especials per a nois que existeixen a la localitat en compliment de l'article segon de la llei d'agost de 1918, i tercer del Real decret de 25 de novembre del mateix any. Si no s'haguessin establert encara aquests dits tribunals a la localitat on l'autoritat exerceix les seves funcions, però existint establiments on puguin ésser acollits, sols trametran a ells de seguida. Cas de no haver-hi establiments de correcció, seran remesos, els menors de quinze anys, a les famílies lliures amb encàrrec de vigilar-los i educar-los. La reincidència s'estimarà com a falta de la persona que s'encarregui de la seva vigilància i educació i es procedirà en la forma que assenyalat el paràgraf tercer de l'article vuitè del Codi Penal.

Article quart.—Els majors de quinze anys, menors de divuit, si l'habilitat de delinqüència no està comprovada de manera indubtable, podran ésser objecte de multa fins 330 pessetes i d'arrest substitutori fins deu dies.

Article cinquè.—Als majors de quinze anys, menors de divuit, delinqüents espanyols, i els menors de divuit anys en qualsevol cas, podran imposar-se multes i arrestos substitutius, en tota l'extensió de l'article 22 de la llei provincial vigent.

Article sisè.—En cap cas i baix cap pretext, el que estigui complint o acabi de complir arrest governatiu, podrà ésser posat a disposició d'una altra autoritat del mateix caràcter o ésser objecte d'un nou correctiu, a no haver incorregut per segona vegada en actes

contra la moral o la decència pública, o en manca d'obediència o respecte, concret i definit i degudament comprovat davant l'autoritat superior de la província.

Imposada una segona quinzena abans d'haver transcorreguts dos mesos de completada l'anterior, vindrà obligada l'autoritat que la imposés en posar-ho en coneixement del ministeri de la Governació.

Article setè.—Les providències de les autoritats governatives que porten aparellada l'ordre d'ingrés a la presó, es consignaran sempre per escrit i mitjançant una exposició sintètica dels fets que les motiven.

— La Real ordre facilitada al ministeri de Gràcia i Justícia regulant el règim de les quinzenes, diu així, en la seva part dispositiva:

Article primer.—Perquè els caps de les presons i penitenciaris del Regne puguin admetre en lurs estaments els arrestats governativament, serà necessari que l'ordre d'arrest s'hagi formulat per escrit i signat per l'autoritat de qui procedeix i no per cap agent, delegat o comissionat seu; que en ella es concretin l'acte contra la decència o la moral o el fet en què consisteixi la falta d'obediència o de respecte que l'hagi motivat i, demés, que contingui la indicació de les dades acreditatives de l'acte o de la falta.

Article segon.—Els mateixos caps de les presons i penitenciaris tindran cura que es registrin als llibres de l'establiment les indicacions necessàries per a identificar els arrestats per mesures governatives.

Article tercer.—En cap cas seran admesos per a la seva reclusió a les presons, els menors de quinze anys, els quals hauran d'ingressar als establiments creats per compliment de la llei de tribunals per a nois, o en altres establiments anàlegs si a la localitat no existeixen els al·ludits correccionals.

Article quart.—Queda encarregat Sa Excel·lència de prendre els acords i dictar les disposicions que jutgi necessàries per al puntual compliment de les que procedeixen.

Deu guardi a V. E. molts anys, etc.

HI HA PAU ENTRE ELS MILITARS

En una conferència que han celebrat el marqués d'Estella i el comte de Romanones, el primer ha manifestat que mancava de fonament els rumors circulats sobre suposats disgustos de la guarnició de Barcelona, fins al punt de que no sols la tranquil·litat és completa, sinó que les disoltes Juntas de Defensa han eromat la documentació, després de retornar els interessants al ministeri de la Guerra.

LA TASCA MINISTERIAL

El marqués d'Albuquerque ha rebut a la Presidència, nombroses visites de senadors i diputats.

Ha manifestat solament que demà se celebrerà al Palau l'anunciat Consell de ministres.

El senyor Alen Zamora, per a sortir al país que intenta explotar el tema de les reformes militars, ha dit el següent:

Als plans no són coneguts per ningú. Abans que tot, vull que hi hagi un Estat Major Central fort i vigorós, perquè conegui les reformes i les estioni i ara dic, que el meu propòsit es fonamenta en aquesta des posició: millorament de l'exèrcit, resistència a tot el que entorpeixi l'obra però negativa absoluta a bascular qualsevol interès legítim.

— El ministre de Gràcia i Justícia ha celebrat conferències amb el fiscal

de S. M. i amb el president de l'Audiència de Madrid perquè l'informi de l'estat de les causes que estan pendents d'assessament de vista i dels motius que ocasionen la lentitud en el procediment.

Entre altres sumaris es troba en aquest cas l'instruït amb motiu de l'atemptat contra el senyor Dato.

Fins ara són 22 els encartats en aquesta causa.

La vista (trigarà) a celebrar-se perquè la causa haurà de passar a examen dels advocats defensors, i aquest es tramita en què s'inverteix bastant de temps.

DOS PARTITS DE FUTBOL VICTORIA DELS HONGARESOS I HOLLANDESOS

En el camp del Madrid F. C. s'ha celebrat a la tarda, amb gran concurrència, el partit de futbol entre l'equip campió d'Hongria M. T. K., de Budapest, i el Madrid F. C.

L'equip estranger està integrat per notables jugadors, especialment el guardameta, que és formidable, com no se n'ha vist altre a Madrid.

Han vençut els hongaresos en 4 punts contra 3 dels madrilenys.

També s'ha celebrat altre partit entre l'equip de Breda campió d'Hollanda i el Racing, de Madrid, venent els holandesos per 3 gols contra 1 fet pels de Madrid.

REUNIO D'INSPECTORS

Aquest matí s'ha reunit l'Assemblea d'inspectors d'Ensenyament primari.

El senyor Linares Bocerra, president de l'Associació, exposa el disgust que regna en el Cos per la minva d'al·lucions.

El senyor Nogués censura el Real decret de Seccions administratives.

S'acorda visitar el ministre d'Instrucció pública per a demanar-li la derogació del referit Real decret i mostrat-se disposats a no transigir amb cap disposició que vulneri la dignitat del Cos.

Darrera hora DE BARCELONA

UN HOME ES LLEVA LA VIDA, FERINT DUES VEINES

Ahir mort, després d'ésser traslladat al dispensari del districte octau, a dos quarts de deu, un home anomenat Francesc Ferrer i Balot, el qual, amb l'edat de 40 anys, veïna del principal, i a Rose Valls i de 13.

INTENT DE ROBATORI EN UNA ARGENTERIA L'AMT I UNA DONA FERITS

Han estat auxiliats al dispensari del districte desé Na Pau Neomont, avogador del carrer de Montaner, 56, el qual presenta una ferida d'arma de foc en l'espatlla dreta, de pronòstic reservat, i Na Joana Ventura Buel, de 60 anys, ferida de bala a la cuixa dreta, al mateix districte de pronòstic reservat. El robatori fou sorpres per quatre desconeguts que intentaven robar-li i en no poder realitzar-ho dispararen sobre ella i en la quinta ferida també a Na Joana Ventura, que passava pel carrer.

Els Esports

FUTBOL

DELS VIENTS PARTITS INTERNACIONALS

EL "N. A. C.", DE BREDA

Com és sabut, el C. D. Breda, no puja en els seus esportistes, preparats per als dies 31 del corrent i primer de gener, altres dos superbes partits amb l'equip holandès S. A. C., probable campió d'Hollanda, que visitada, per primera, seguida les nostres festes, i que en vista dels desigs de l'afició futbolística que reclama a la vinguda d'aquests holandesos, l'Europa no ha muntat sacrificis per acomodar-los, al qual efecte podríem admetre la potència de l'ex-campió, que en l'actualitat figura al davant de la classificació holandesa, i podríem campió d'aquest any, el qual ens demostraria el seu gran mèrit, essent els reis del "dundig" i fent de la pilota el que volien, passant-se la d'un jugador a l'altre des de mig camp fins a la gran confluència.

Figuren en aquest equip els jugadors internacionals, entre ells es destaca el porter Van Der Poel, la reclusió d'aquesta temporada, com també l'extrem esquerre Pell, i Timmer, el mig centre, representants de l'equip nacional en l'Olimpíada d'Amsterdan, i l'interior esquerre, Vink.

L'Europa, a fi que tots els aficionats puguin admirar l'excellent joc d'aquest equip holandès, i tenint en compte els altres actes futbolístics que se celebren al

mateix dia, ha disposat que aquests partits es juguin a les onze del matí. No dubtem que l'afició esportiva podrà correspondre degudament als esforços de la indifragable Europa.

La presentació de l'"Amador de Viena"

Avui matí dels partits que ha jugat a Sant Mames el famós amic vienes, l'Amador de Viena ha arribat al Barcelona un telegrama dient:

"Es tracta d'un excel·lent equip que no desmentirà en res del "Sparta" de Praga."

En comparant els resultats obtinguts després dels partits austríacs per 4 a 3 i 5 a 4, amb un equip de la màxima classe, és de suposar que assistirem a uns grans partits de futbol.

Segons el millor conegut al 1922 i la més brillant satisfacció a l'any esportiu de 1923. De primer aneu, podem dir que els assosos esportistes que albiraven en admiració els austríacs, albiraven una excel·lent impressió.

El Leipzig i el Sans

Per als dies 31 de desembre i primers de gener té concertats la Unió Esportiva de Sans, per a jugar al seu camp, dos partits contra el fort onze alemany Sportclub Wacker de Leipzig.

De la vinda de l'equip germà ens en donem una idea el fet de que va vençer recentment al Vuzburg-Kekers, per quatre gols a un, i al qual equip solament va poder vencer el famós Nuremberg, per dos a un. De manera que els sans

senos se les tiraran d'hora amb un equip temible.

El "Sparta", de Praga

El record del famós equip txeconeslovac perdura encara entre els nostres aficionats; no és exagerat afirmar que els seus viants partits són esperats amb veritable interès; és de creure que l'interès existent no quedarà defraudat.

BOXA

La vetllada d'avui

Aquesta nit tindrà lloc, a l'Hotel Park, la vetllada popular a benefici del Catalunya Athletic Club, sota el programa següent:

Canxa contra Ruiz.
Boxa contra J. Franc.
Boxa contra C. Arce.
Martínez contra Albert.
Canfizar contra E. Villespin.
i Al-Baker, en exhibició de dos rounds, contra Saez i contra Molero.

CICLISME

El Campionat de l'Esport Olímpic Català

Aquesta nit, l'actuació de la qual, pel desenvolupament del ciclisme, marca una bella gesta en l'història del ciclisme, podrà a terme, amb el seu campionat d'hivern, sobre el trajecte de 400 quilòmetres.

Dels 21 inscrits, en sortiren 13 corredors, fent-ho a les 8'20 del matí.

La lluita no fou pas del tot emocionant; no per això va deixar d'ésser interessantíssima, donant un resultat esplèndid.

Primer, Tresserres, en 3 h. 34' 47".

Segon, Cant, en 3 h. 38' 30".

Tercer, Prat, en 3 h. 42' 43".

Quart, Montoya, en 3 hores 54 minuts 31".

Cinquè, Escobar, en 3 hores 55' 24".

Sisè, Llopis, en 4 h. 17' 05".

MOTORISME

La prova de regularitat Barcelona-Saragossa i retorn

El secretari del Moto Club de Catalunya, organitzador d'aquesta prova, ha estat a la capital aragonesa per a atendre tots els detalls referents a la cursa.

A Saragossa s'ambrevist amb entusiasmes elements motoristes d'allí, entre els quals ha produït excel·lent efecte l'anunci de la seva celebració.

Les autoritats d'aquella ciutat han promès l'her cooperació més decidida i s'assegura que els excursionistes catalans seran objecte de la més fàcil i rebuda de part dels aragonesos.

HONGRIA, AUSTRIA I ALEMANYA

CONTRA EL F. C. Barcelona

Els partits més sensacionals que se celebraran en l'actual temporada en el continent, tindran lloc a l'espai i magnífic camp del Club Campió de Catalunya i Espanya, Cap Societat d'Europa ha pogut confeccionar un calendari tan emocionant i suggestiu com el que prepara el Club dega.

Aquesta partit han de formar època en els annals del futbol ca-

talà, i si en ells triomfa el F. C. BARCELONA, la fama que han ben guanyada té, quedarà definitivament consolidada. La prova a què se sotmet voluntàriament el Club campió, augura els següents partits:

31 DESEMBRE I 1 DE GENY

Amateurs de Viena

QUE FIGURA AL CAP DELS CLUBS AUSTRIACS, PROBABLE CAMPIO D'ÀUSTRIA

6 I 7 DE GENY

I. F. NUREMBERG

CAMPION D'ALEMANYA

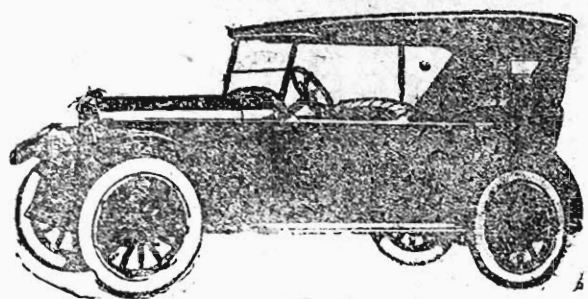
SIS GRANS PARTITS EN QUINZE DIES

QUATRE CAMPIONS EN LLUITA

QUATRE TÈCN

STUDEBAKER

6 CILINDRES

No n'hi ha cap que doni major satisfacció

Tots els de la seva reputació li doblen el preu

PER QUE?

Perquè STUDEBAKER es construeix per les fàbriques més importants del món en cotxes de 6 cilindres i la seva gran producció permet preus incomprendibles per a cotxes de primera categoria, que abans de remetre's al client són sotmesos a més de 9.500 inspeccions

Agència

Espanyola

STEVENSON, ROMAGOSA I C.^{IA}

València, 295

BARCELONA

UNA PASTILLA VALDA EN LA BOCA ES LA PRESERVACION
del Mal de Garganta, de las Ronqueras, los Romadizos, los Oenstupados, las Bronquitis, etc.
ES EL ALIVIO INSTANTANEO
de la Opression de pecho, de los accesos de Asma, etc., etc.
ES EL REMEDIO MAS INDICADO
para combatir toda suerte de Enfermedades del Pecho.
ADVERTENCIA IMPORTANTISIMA:
PEDID, EXIGID, en todas las Farmacias **Las Verdaderas Pastillas VALDA**
que se venden unicamente **EN CAJAS**
con el nombre VALDA en la tapa y nunca de otra manera.

Farmacia
Menchet 0.002
Euzepiel 0.0005
A. Garcia Coma

Cartells per a reis en català

Models variats molt econòmics. Dipòsit i venda. Editorial Poliglota, Patxol, 8, Barcelona. A fora es trameten per recader.

PANYOS

J. MIR VIVES, S. A.

Ronda de Sant Pere, 15

Gran assortit en Meltons, Xevrots, Estams, Gabardines i altres gèneres per a vestits i abrics de senyor. Camisuses per a abrics sonyora i gèneres per a vestits jaqueta

Melton a 25 pts. corte
Estams 45 " "
Abrics 30 " "

Vendes a l'engròs i al detall

Retalls els diuiss i divendres

PELLETERIA

LA SIBERIA

Rambla de Catalunya, 15

Corts Catalanes, 624

REIS

GRAN ASSORTIT EN CONFECCIONS PER A PRESENTS

Exposició de gèneres marcats a les escaparates

JAQUETES RASE NEGRE, A	275	PTES
JAQUETES TASMANI	275	"
ABRICS TASMANI	400	"
ABRICS RASE NEGRE	500	"
ABRIGUITS NENA DES DE	125	"
COLLS NEN	1'50	"
OCASIO EN CONFECCIONS D'ERMINI, DES DE	300	"

Mantes per a cotxe :: Casa que garanteix els gèneres que ven i a igual qualitat no té competència : Visiteu l'artístic passebre

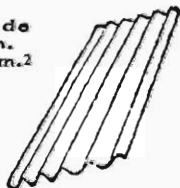
RAMON CADELLANS

S. en C.

Manufactura de Gèneres
de Punt

Canet de Mar (Barcelona)

Planxa
ondulada de
12x75 cm.
Etes. 7'50 m.2

ROCALLA

Plaques de 40x40 cm.
Ptes. 5'05 m.

PER A TEULADES

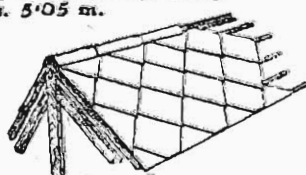
Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA i Cia.

Portal de l'Angel, 1 i 3, pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

CALÇAT

higiènic amb PIS DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglès, doble sola de cuir

14⁵⁰ i 15⁵⁰

Ptes. parell

Vendes al detall

ANSELMI CLAVÉ, 9

(Final de les Rambles)

CARRER BOQUERIA, 32

Llegiu LA PUBLICITAT, subscriu-vos-hi

ELS MONJOS DE MONTSERRAT i la casa J. FONOLLEDA SERRA de Barcelona

fan avinent que l'únic licor elaborat en aquell Monestir és el que es ven per tot arreu amb el nom de

AROMAS DEL MONTSERRAT

Reaparició del popular "SABA"

Meravellós ninot articulat irrompible
Desmuntable en 14 peces i muntable en menys d'un minut

¿Qui ignora que els nens han preferit sempre les joguines desmuntables?

El ninot "SABA" amb les seves 14 peces d'un ajust perfecte constitueix una novetat que s'imposa i és la màxima il·lusió que poden oferir al vostre fill

Varietat de tipus i vestits. N'hi ha també sense vestir per a caracteritzar-los a caprici de cada conegador

Per a celebrar les festes d'Any Nou i Reis, no hi ha res millor com un aparell marca "GRAMOLA"

REGISTRADO DE LA PATENTE

Voste pot sentir els ballables més moderns interpretats per les millors orquestres i bandes mundials, com així mateix les veus dels cantants espanyols i estrangers més eminents

Demaneu avui mateix el suplement de ballables que ha acabat de publicar-se.

COMPANIA DEL GRAMOFON S. A. E.

BALMES, 56 i 58 - BARCELONA

ARTICLES ALEMANYIS

PELAI, 20

Carrerafortunat i afavorit amb el premi major [de Nadal d'aquest any

La casa que ven a més bon preu de Barcelona

Grandiosa exposició de joguines importades directament d'Alemanya i Austria

L'especialitat en Joguines mecàniques :: Trens elèctrics des de 60 ptes. :: Trens amb corda des de 11 :: Màquina de vapor des de 5 ptes. :: Pilotes Futbol tipu reglament, que s'omplen amb vàlvula, per a professionals, a 25 ptes. :: Ruletes caoba des de 5'50 a 20 ptes. :: Nines artístiques de drap, irrompible, porcelana i celuloide :: Aparells cinema amb corda i elèctrics des de 25 ptes. :: Raquetes per a tennis de reglament des de 18 ptes. :: Atuell, cuina i vaixelles infantils de porcellana i alumini :: Utensilis i estoigs de cuina i dibuix :: Llibres de contes :: Aparells fotogràfics des de 30 ptes., per a placa o pel·lícula :: Caixes de música :: Tricicles, Carros i Patina

No deixeu de visitar aquesta casa

ESAS SON FORMALMENTE LITINADAS GUSTIN?

Asegúrese vd. porque se contrahacen todas las grandes marcas. De este modo vd. obtendrá la mejora de las aguas minerales, alcalinas, litinadas, científicamente dosificadas, y además activas que las aguas minerales las más caras. Las

Lithines del Dr Gustin

permiten de preparar una agua ligeramenta gaseosa, digestiva, deliciosa que se bebe pura o mezclada a todas las bebidas a que dan un gusto exquisito. Para todas las afecciones Riñones, Hígado, Vejiga, Estómago, Intestinos. Dép. Gén. DALMAU OLIVARES, 14, paseo de la Industria, BARCELONA.

A. CASTELLS

PORTAFERRISA, 18
TELÉFON, 1983 A.

Joguines